

Veterinarius

revista dels col·legis oficials de veterinaris de barcelona i tarragona • nº 62 abril 2002

Els veterinaris de porcí s'uneixen

**Les perspectives laborals dels
llicenciats en Veterinària**

**Reivindiquem el
Gos d'Atura**

**Gossos
Perillosos**

DESPUÉS DE 5 MESES LIBRÁNDOSE DE PULGAS Y GARRAPATAS, HACERLO EL SEXTO YA NO LE COSTARÁ NADA

Frontline Pack-6 Preventivo. La eficacia y la rapidez de Frontline en una presentación más económica.

Una presentación de 6 pipetas por la que sólo pagará 5. Para que después de 5 meses sin pulgas, sin garrapatas y con la DAPP bajo control, el sexto mes no le cueste nada.

Frontline Pack-6 Preventivo. 6 meses de prevención más económica.

FRONTLINE SPOT ON PERRO / GATO Solución antiparasitaria de uso externo. INDICACIONES: Tratamiento y prevención de las infestaciones por pulgas y garrapatas en perros y gatos. Elimina las pulgas del animal tratado, por lo que puede ser utilizado como parte de la estrategia en el tratamiento de la DAPP. COMPOSICIÓN: Fipronil 10 g Butilhidroxianisol 0,02 g Butilhidroxitolueno 0,01 g Excipiente c.s.p. 10ml. CONTRAINDICACIONES: No se dispone de datos sobre su uso en perros de edad inferior a 10 semanas o de peso inferior a 1 Kg, ni en gatos de edad inferior a 3 meses o de peso inferior a 1 Kg. No usar en hembras lactantes. N° de Reg. 1230 ESP, 1163 ESP.

Merial Laboratorios S.A. Tarragona. 161 planta 3ª 08014 Barcelona Tel. 932 928 383 Fax 932 928 389

FRONTLINE®

NADA FUNCIONA MEJOR
CONTRA PULGAS Y GARRAPATAS

sumari

Gossos perillosos: l'alarma social es dispara 4

Els serveis jurídics del COVB 12

Apropem - Borsa de treball 13

El Gos d'Atura Català 20

Associació de Veterinaris de Porcí de Catalunya (AVPCAT) 24

El transport d'animals de renda 26

Recursos en Internet 27

Legislació 28

Agenda 29

editorial

PROTAGONISME MEDIÀTIC

L'àmplia cobertura que els atacs de gossos està tenint darrerament als mitjans de comunicació ha fet que alguns companys hàgiu reclamat al COVB major protagonisme a l'hora de defensar davant l'opinió pública la posició dels professionals en aquest tema. Com en altres casos en els quals es podia haver tingut més en compte el parer dels veterinaris –ens referim bàsicament als darrers episodis de crisis alimentàries -, en la qüestió dels gossos perillosos també es corria el perill que el sensacionalisme, la manca de rigor i l'aprofitament polític s'imposessin a una interpretació des del coneixement científic i la reflexió seriosa.

Bé, de fet part d'aquest perill s'ha materialitzat, i aquí tenim el famós Reial Decret 287/2002 que el passat mes de març es va treure de la màniga el govern central per respondre de forma precipitada a l'alarma social generada pels casos d'agressions de gossos a persones, sense consultar una vegada més a les parts interessades.

Tanmateix, creiem sincerament que en aquesta ocasió hem aconseguit "desemmascarar" l'operació de maquillatge de l'Administració i hem sabut transmetre als mitjans de comunicació la idea que aquesta norma, com la resta de lleis ja en vigor que intenten regular la tinença d'animals potencialment perillosos, és un cúmul de despropòsits que lluny de solucionar el problema el poden agreujar. En l'article que obre el present número de la revista us informem no tant sols de la postura que el COVB ve defensant des de fa mesos sobre el tema –enriquida amb l'aportació personal d'alguns de vosaltres-, sinó també de la repercussió mediàtica que aquesta ha tingut. Per una vegada –i esperem que no sigui la darrera- veterinaris i periodistes s'han posat d'acord per denunciar la cortina de fum legal darrera la qual l'Administració tendeix a amagar la seva incapacitat per respondre amb mitjans i voluntat a una realitat tossuda.

REVISTA DEL COL·LEGI OFICIAL DE
VETERINARIS DE BARCELONA I TARRAGONA
Nº 62 • ABRIL 2002

REDACCIÓ I COORDINACIÓ:

Consell de Redacció: Junta COVB

Francesc Monné, Joan Mesia, Pilar Gurría, Albert Sordé, Montse Pérez, Teresa Rigau, Ana Avellaneda, Manel Giménez, Fernando Royo, Antonio Ballester, Sílvia Serdà
Edició: David Quesada

EDITA: Col·legi de Veterinaris de Barcelona

Av. República Argentina, 21-25 • 08023 Barcelona •
Tel. 93 211 24 66 • Fax: 93 212 12 08
e-mail: covb@covb.es • http://www.covb.es

DISSENY, IMPRESSIÓ I DISTRIBUCIÓ:

Editorial MIC

Editorial MIC, Campanillas, 26
24008 León • Tel. 987 27 27 27
Fax: 987 27 16 18
E-mail: mic@editorialmic.com

PUBLICITAT: Editorial MIC. Tel. 987 27 27 27

Dipòsit Legal: B-43.999-96

Exemplar gratuït per als col·legiats

GOSSOS PERILLOSOS: L'ALARMA SOCIAL ES DISPARA

DAVID QUESADA

El degoteig de notícies sobre agressions de gossos a persones que es venia produint d'un temps ençà s'ha convertit en els primers mesos de l'any en un veritable torrent. Esperonats per la presumpta alarma social que el tema provoca, els mitjans de comunicació no han estalviat espai als informatius i programes de ràdio i televisió i a les planes dels diaris per difondre els diferents casos que s'han donat arreu. L'Estat, alguns realment greus, com el cas de la cartera de Matadepera a la que dos pit bull gairebé desfiguren la cara el passat mes de febrer, o el d'un vell de Xixó que va perdre els dos braços per l'atac d'un altre pit bull al mes següent.

"En el tema dels gossos perillosos, el discurs del COVB ha sabut incorporar elements originals que han atret l'atenció dels mitjans de comunicació"

Arran d'aquestes notícies, s'ha obert un debat en el si de la societat sobre la conveniència que aquests animals convisin amb les persones. Ja el mateix tractament que la premsa està donant a la qüestió podria ser motiu de reflexió: per què de sobte una cobertura tan àmplia, quan sempre han hagut casos d'agressions de gossos? Es pot considerar aquest enfocament com una mostra de sensacionalisme intrínsec, independentment del tarannà de la informació? Per altra banda, les opinions expressades pels ciutadans, bàsicament a les seccions de Cartes al Director, són un reflex de la bipolarització que sol haver a la societat entorn a l'animal de companyia: els propietaris, especialment els de gossos considerats com a potencialment perillosos, defensen la docilitat de llurs animals basada en una educació adequada, mentre que a la banda oposada, les persones que normalment només veuen en les mascotes una molèstia carregada de sorolls i tifes al carrer, parlen poc menys que d'eradicar aquests animals de la nostra societat.

Polèmic decret

El Govern central va reaccionar a l'alarma social creada aprovant passat 22 de març un Reial Decret que desenvolupa, dos anys després d'haver-la promogut, la Llei estatal del 1999 de règim jurídic sobre tinença d'animals potencialment perillosos. El Decret, a més de incidir com ho fan les normatives autonòmiques vigents en l'actualitat en el factor raça com a determinant de la perillositat d'un gos (especifica vuit races: Pit Bull Terrier, Staffordshire Bull Terrier, American Staffordshire

Terrier, Rottweiler, Dogo Argentí, Fila Brasileiro, Tosa Inu, Akita Inu), amplia la consideració de gos potencialment perillós a tot aquell que reuneixi la majoria o totes d'una sèrie de característiques físiques i de comportament (veure Quadre 1).

La norma també estableix l'obligatorietat de passar unes proves físiques i psíquiques per a l'obtenció de la corresponent llicència de possessió d'un animal potencialment perillós, la qual serà atorgada pels ajuntaments. Les proves esmentades les podran emetre els mateixos centres que expedeixen els certificats de conducció o, si així ho decideixen les Comunitats Autònomes, "tècnics facultatius" titulats en Medicina o Psicologia.

La postura del COVB

Si bé és cert que la qüestió conté tots els ingredients típics per què s'escolli cap a un tractament espectacular i mancat de rigor (desgràcies personals, càrrega emocional, àmplia cobertura mediàtica, precipitació de l'Administració), hi ha un element nou que permet albirar un raig

d'esperança: l'opinió dels professionals, en aquest cas el col·lectiu veterinari, està tenint un innegable ressò en la premsa.

Efectivament, arran de l'a-

QUADRE I

CARACTERÍSTIQUES FÍSQUES I DE COMPORTAMENT DELS ANIMALS CONSIDERATS COM A POTENCIALMENT PERILLOSOS (Annexa II del Reial Decret 287/2002, de 22 de març)

- a) Forta musculatura, aspecte poderós, robust, configuració atlètica, agilitat, vigor i resistència.
- b) Marcat caràcter i gran valor.
- c) Pèl curt.
- d) Perímetre toràcic comprés entre 60 i 80 centímetres, alçada a la creu entre 50 i 70 centímetres i pes superior a 20 kg.
- e) Cap voluminós, cuboid, robust, amb crani ample i galtes musculoses i abombades. Mandíbules grans i fortes, boca robusta, ampla i profunda.
- f) Coll ample, musculós i curt.
- g) Pit massís, ample, gran, profund, costelles arquejades i llom musculat i curt.
- h) Extremitats anteriors paral·leles, rectes i robustes i extremitats posteriors molt musculoses, amb potes relativament llargues formant un angle moderat.

"El concepte de perillositat d'un gos no pot limitar-se a un únic criteri o factor, com és en aquest cas la raça"

gudització del fenomen els darrers mesos, el COVB ha manifestat diverses vegades, per mitjà de notes de premsa, la postura de la majoria dels veterinaris sobre el tema. Poc donat al sensacionalisme i les postures maximalistes (al menys de portes enfora), l'opinió del Col·legi potser hauria passat desapercebuda davant la tradicional predilecció que tenen els mitjans de comunicació pel radicalisme de les entitats de defensa dels drets dels animals, sinó fos per què aquesta vegada el missatge dels professionals ha sabut incorporar elements originals que han cridat l'atenció de la premsa. Vegem a continuació quins són els grans eixos d'aquest discurs.

El problema no s'arregla prohibint determinades races. L'ensinistrament és un valor fonamental a tenir present en la definició de la perillositat directament vinculat a la raça. El concepte de perillositat d'un gos no pot limitar-se a un únic criteri o factor, com és en aquest cas la raça. Existeix no obstant, un factor genotípic determinant en un 20% del comportament que sí ens pot determinar la predisposició de determinades races cap a una reacció agressiva, i que va lligat als factors ambientals com l'educació (que determinen en un 80% el comportament de l'animal).

És innegable que alguns individus d'un sector de la població ensinistren expressament alguns gossos per a l'atac. Però l'ús criminal de determinades races no és l'únic factor que afavoreix la perillositat dels gossos: la identificació, el control de la cria i el comerç i la tinença responsable i tutela dels animals també són factors que poden incidir. Podem posar en un mateix sac al gos que mossega a un nadó, al que entrena una tribu urbana, al

que passa tot el dia en un jardí i mossega al carter o al veí o al gos de caça que s'ha asilvestrat després de perdre's o ser abandonat? La "criminalització" de determinades races i la teranyina legal cada vegada més densa que teixeix l'Administració per a la possessió d'un gos potencialment perillós està tenint a més un efecte contraproductiu i de conseqüències encara imprevisibles: l'augment dels abandonaments per part dels propietaris més irresponsables. D'aquesta forma, s'estaria tapant un forat per eixamplar-ne un altre, i la veritat, no resulta un panorama massa encoratjador pensar que d'aquí a poc temps els voltants de les ciutats i els pobles puguin estar plens de pit bulls i rottweilers asilvestrats.

No calen noves lleis, sinó fer complir les que ja existeixen. Molts dels continguts de les normatives estatals i autonòmiques sobre animals potencialment perillosos ja estan recollits en nombroses ordenances municipals, com l'obligació de censar el gos, de portar-lo convenientment lligat i amb morrió pel carrer, o de subscriure la corresponent pòlissa de responsabilitat civil. Per altra banda, alguns dels aspectes que s'han esmentat abans com a possibles factors d'incidència en la perillositat dels animals fa anys que estan expressament regulats a Catalunya, com el control dels nuclis zoològics o l'obligació d'identificar els animals de companyia mitjançant un microxip o un tatuatge. Tanmateix, es calcula que només el 15 % dels gossos i gats que

Mastí Napolità

Rottweiler

LA OPINIÓ DELS COL·LEGIATS

El COVB, y con él los veterinarios, tienen la oportunidad en este momento de hacerse líderes de una estrategia que llegue a dominar la situación creada en la sociedad por los ataques de los canes incontrolados por sus dueños. Nadie sabe tanto de estos animalitos como nosotros, los veterinarios. Por lo tanto, corresponde al COVB y sus asociados trazar una estrategia coherente que domine el debate sobre el tema. Si no se crea esa estrategia, habremos perdido la gran oportunidad de demostrarle a la sociedad que somos capaces de defenderla, al mismo tiempo que defendemos nuestros intereses. Intereses que no se defienden "sentándonos a llorar en la acera", porque "hasta nuestros propios canes van a ser víctimas de tanto desconocimiento" sobre el tema...

Ángel Gracia, covb-list 23/3/2002

Un tema molt preocupant. M'ha trucat la Victòria Coll, com sabeu, especialista en etologia. Aquest matí al Periódico es publica un article sobre tinença de gossos perillosos vergonyós. Ja n'hi ha prou!!! A partir d'ara tot gos que pesi 20 kg., de pit ample, coll curt, mandíbula no sé com, serà considerat com a potencialment perillós, cosa que vol dir morrió pel carrer.... Us comunico les paraules de la Vicky, les quals comparteixo totalment. A qui han demanat consell per confeccionar aquesta "animalada", si és certa ??? Senyors de la Junta del nostre Col·legi, ull!!!, això és molt greu. Nosaltres, que som els que ens esforcem per fer entendre als nostres clients les coses, que ens prenen pel "pito del sereno", ara també haurem de lligar els nostres propis gossos ben educats, en teoria la meua Golden i la meua Labrador, per posar un exemple. Quan tenim un gos agressiu que pot arribar a matar dins la nostra clientela què se'ns diu? Que el denunciem de forma personal. Com diu la Vicky, els gossos potencialment "killer's", estan a les urbanitzacions, als barris "xungos", no al mig de la Rambla; a un Mastif que porta una família amb nens, totalment socialitzat, a aquest és al que tindran "pebrots" per parar. I els Cockers daurats, i els "Yorkis" cocodrils, clar...aquests no poden matar, és cert. Fa molta vergonya una cosa així, molta. Ja és hora que aquest col·lectiu es mogui i se'ns escolti, que els professionals som nosaltres. Si a l'igual que s'escriuen aquests articles, se n'escriessin d'altres convidant a la gent a creure en el Veterinari com el professional que ha d'informar-los... Ja n'hi ha prou, fem alguna cosa si us plau. Espavilem-nos, que vivim d'això i s'acabaran els gossos...

Marta Della, secretària del Comitè de Clíniques, covb-list 23/3/2002

viven a les llars catalanes estan registrats a l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia (AIAC), percentatge que es redueix a un ridícul 2 % en el cas dels censos municipals. Per la seva banda, els comerciants afirmen que nou de cada deu mascotes es venen al marge dels establiments reconeguts, a través de particulars i centres de cria fora de qualsevol control administratiu. Si els ajuntaments i la Generalitat s'haguessin esmerçat en el compliment de la normativa vigent, gran part dels problemes que afecten actualment

Me parece muy necesario que iniciemos un debate sobre la potencialidad de peligrosidad de determinados canes en nuestra sociedad, pero empezaré por puntualizar unas palabras de la Victoria Coll: "Espavilem-nos, que vivim d'això i s'acabaran els gossos".... Que vivamos de esto no significa que abordemos el tema sólo porque en esto nos vaya el dinero. La responsabilidad que tenemos para con la sociedad en que vivimos es alta.

Se producen ataques de una gravedad no comparable a las mordeduras que nos pueda provocar un yorki, un cocker, etc. La alarma social que se genera es natural. Hagamos un esfuerzo por ponernos en el lugar de las personas que han sufrido estos ataques y en el de sus familias. Nosotros vivimos de los animales de compañía, pero mayoritariamente, seamos sinceros, los perros no son "peligrosos", por lo tanto el grueso de nuestra clientela no está en los perros potencialmente peligrosos. Y los debates sobre si todos los perros son potencialmente agresivos deben ser más ajustados a la realidad y no a nuestros intereses pecuniarios, me explico: Como cualquier etólogo debe saber, el origen del perro es el lobo, carnívoro depredador que debe matar para sobrevivir (¿verdad que no podemos decir que por ello sea un asesino?).

La domesticación del "lobo" por parte del hombre se produjo por una serie de "coincidencias sociales": los dos son "animales" que viven en grupo y con funciones complementarias y simbióticas dentro de él. El hombre antiguo seleccionaba los individuos que mejor se adaptaban a la convivencia dentro del seno de la tribu y a los que se mostraban hostiles dentro del grupo (por su propio origen como especie depredadora y jerárquica), los eliminaba.

El hombre antiguo necesitaba del "lobo" que fuera vigilante para con su grupo ("pack members" dirían los etólogos puestos), y a cambio el "lobo" obtenía una madriguera segura y con alimento fácil. Poco a poco el hombre fue seleccionando a los "lobos" por otras aptitudes y su capacidad de adaptación a otras situaciones: rastreo de presas, cuidado de rebaños, acecho de presas grandes, etc. Al igual que el hombre, este carnívoro doméstico se adaptó fácilmente a diferentes lugares, y su extensión junto a él fue paralela. Podemos decir que este factor ha sido el origen de las razas, la que fue la primera selección.

Estaremos de acuerdo en que las razas (en cuanto al tema que tratamos) son obra del hombre, en función de unos parámetros que escogemos y que a menudo van en contra de su propia naturaleza (qué decir

a l'animal de companyia, entre ells la qüestió dels gossos potencialment perillosos, es podrien haver resolt o al menys minimitzat. Per això el COVB s'ha mostrat especialment bel·ligerant contra el nou Decret del Govern central. A l'empara de l'annexa II del Decret, races com el San Bernat o el Labrador –el gos dels invidents-, de provada docilitat, podrien ser considerades com a potencialment perilloses. Per altra banda, la normativa torna a negar el paper del veterinari en un aspecte tan bàsic com la determinació de la

de los problemas de salud consecuencia de esta selección-a menudo marcada por características morfológicas-).

Cuando hablamos de razas peligrosas, estamos hablando del alto riesgo de daños que un animal de estas características puede causar incorporado en una sociedad compleja y tan exigente con el bienestar y calidad de vida como la nuestra.

Defendamos a los perros. Hay que defender el importante papel que juegan en la sociedad: como animal de compañía (en un mundo con cada vez más gente mayor, gente viviendo sola, o en grupo familiar); como animal de colaboración y apoyo en tareas que sólo ellos pueden realizar (perros-guía, detectores de explosivos, drogas, para sordos, busca-personas, etc...). Pero no nos obsequemos en echar la culpa de los ataques sólo a propietarios irresponsables o perros maleducados. Hay cientos de razas para escoger a la hora de adquirir un perro y seamos realistas en reconocer que ciertas razas (por la selección que el hombre ha hecho sobre ellas) son potencialmente más peligrosas.

¿Es lícito que justifiquemos su tenencia en la libertad para elegir, sin tener en cuenta que podemos causar un grave daño y mermar la libertad de una parte de la sociedad, tanto de los que tienen perro como de los que no (o simplemente no les gustan)?

Como veterinarios podemos ganar el mismo dinero existan estas razas o no.

Haceros una pregunta: como veterinarios, si un día en vuestra consulta os muerde un perro, ¿preferiríais que fuera un presa canario o un pit bull, o bien un pastor alemán o un cocker? A mí me han mordido un pastor alemán, un cocker, caniches, pekinés, gos d'atura, malamute, pero sigo ejerciendo con total capacidad y asumo el riesgo de mi profesión, pero no quiero ni pensar que un día se me tire encima un pit-bull, por mencionar uno. ¿Qué le podemos decir a la cartera que sufrió el ataque sobre su futuro laboral? (amén de las consecuencias psicológicas y familiares). El propietario del perro peligroso dice con suficiencia: "tranquilo que tiene seguro el perro". ¡Pues para mí el seguro en estos casos vale un carajo! y perdonadme la expresión.

Creo que sienta un precedente a tener en cuenta la condena impuesta en Estados Unidos por un ataque mortal a una mujer de 33 años en la que se condena a unos 15 años de prisión a los propietarios, que con chulería te sueltan lo de "tranquilo que tiene seguro". Parece ser que hasta que no se llegó al juicio el propieta-

rio de los perros nunca se dirigió a los familiares para disculparse al menos.

Yo, como veterinario, no me puedo creer que haciendo un test, cur-sillos, seguros, etc. la cosa mejore. El control a nivel de calle es mucho más difícil de lo que parece. Además, muchos ataques (ya sean sobre personas u otros perros) no se producen porque el amo sea irresponsable o gente de "barrios chungos" (aunque es más noticable cuando el hombre azuza a la bestia para que haga el trabajo sucio), sino a veces por simples descuidos. No será la primera vez que oís en la consulta: "me quedé acojonado de ver cómo se puso mi perro el otro día, bla,bla,bla...". "no me di cuenta y se tiró encima del perro y se lo cargó en un meneo". Se necesitaría crear un cuerpo especial para controlar de manera efectiva la situación y eso significa mucho dinero para la Administración.

Y no olvido que cualquier perro, cualquier día (por ser lo que es y tener una base genética determinada) pueda atacar a alguien; pero la probabilidad, excluyendo a ciertos tipos de razas, será siempre mucho menor y las consecuencias, con mayor probabilidad, menos importantes. El debate es amplio y no se puede reducir a nuestros intereses, sino a toda la sociedad: a los que tienen perro y a los que no.

Alfons Romera, covb-list 24/3/2002

Efectivamente el tema ha vuelto a retomar tintes preocupantes, agravados por la incompetencia de nuestros políticos y por la nula capacidad de los profesionales a los que se haya consultado.....si se ha consultado a alguno.

Yo sólo tengo claro el título de mi próximo editorial de Animalia (el único hueco desde el que puedo patear a gusto sin que nadie me haga callar): "¿Estúpidos o Imbéciles?"; pues sólo puede ser un estúpido (según el diccionario "muy torpe en comprender") o un imbécil ("escaso de razón") el que todavía no se haya dado cuenta de que esta forma de enfocar el problema no lleva a ninguna solución. Yo creo que están repartidos al 50 %. ¿Qué podemos hacer desde la profesión? ¿el Colegio, el Consell o el Consejo tienen capacidad jurídica para impugnar una ley, por ejemplo en el Juzgado de Guardia? Esto haría suficiente ruido en los medios de comunicación (lo único que les duele) como para tener entonces opción a que se nos oyera.

Bueno, será la primavera....

Antonio Prats, covb-list 23/3/2002

LA OPINIÓ DELS COL·LEGIATS

mals. La Direcció General o la Secretaria Tècnica de l'Animal de Companyia suposaria el reconeixement definitiu de la seva transcendència social; no endebades es calcula que una de cada cinc llars espanyoles té una mascota. L'Administració s'ha d'adonar que el gos no és un problema, sinó un benefici social, però que cal integrar-lo i disminuir els riscos sanitaris i de seguretat ciutadana.

Albert Sordé, a la mateixa entrevista, afirmava que "és molt important que dins dels cossos de seguretat es seleccioni a agents amb una major conscienciació envers la protecció dels animals de companyia, que se'ls entreni en mètodes de captura d'animals, que realitzin la inspecció en els nuclis zoològics i el control de la identificació amb microxip, així com el control en els espais públics dels propietaris dels gossos considerats potencialment perillosos". No es tractaria, doncs, com alguns s'han apresat a dir per criticar la proposta des del punt de vista econòmic i burocràtic, d'ampliar la extensa nòmina d'òrgans policials que ja existeixen al nostre país, sinó de crear unitats especials dins dels cossos locals, autonòmics i estatals. La importància del veterinari en el control sanitari i de comportament de l'animal. Cal desenvolupar reglamentàriament un procediment de control d'alteracions de comportament com a diferents tipus d'agressivitat: dominància extre-

ma, ja sigui per manca de caràcter del propietari, com per excés de dominància de l'animal; mala socialització, amb components ambientals que juguen un paper determinant; territorialitat extrema, en què resulta previsible un component determinant de la possible agressivitat; antecedents de conductes depredadores, que constitueix un tipus de conducta agressiva que es manifesta en animals que han atacat altres animals produint agressions greus i/o la mort.

A més, és fonamental establir un mecanisme que permeti dur el registre i control de la identificació, atacs produïts i epidemiologia dels mateixos, de manera que la reincidència sigui determinant per a l'adopció de les mesures oportunes. En aquest sentit, no serà el mateix que un gos ataquí de forma aïllada, com a reacció a una determinada situació, que el mateix animal presenti reaccions agressives envers diferents situacions sense cap tipus de connexió entre si. En aquest últim cas, la perillositat del gos restarà constatada, per poder establir un rigorós control d'aquests animals amb la finalitat de prevenir accidents.

"El COVB s'ha mostrat especialment bel·ligerant contra el nou Decret del Govern central".

CONSENS PER A REFORMAR LA LLEI DE PROTECCIÓ ANIMAL

El Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat el passat 3 d'abril crear una ponència conjunta de tots els grups parlamentaris per a la reforma de la Llei 3/1988 de Protecció dels Animals. La ponència treballarà amb la proposta de reforma íntegra d'Esquerra Republicana (ERC), presentada el mateix dia, i les propostes parcials del Partit Popular (PP) i del propi Govern. La cambra també va votar prendre en consideració en la mateixa ponència la proposta d'ERC per què el Parlament demani al Congrés dels Diputats la modificació de l'article 632 del Codi Penal per tal que els maltractaments als animals siguin tipificats com a delictes.

Malgrat el consens que va haver entre els grups parlamentaris sobre la necessitat de posar al dia la llei catalana de protecció animal, no van faltar certes opinions discordants. La representant d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds (IC-EV), Bet Font, va retreure al grup d'ERC manca de coordinació a l'hora de presentar la seva proposta quan ja hi havia un projecte de llei del Govern. Per la seva part, el portaveu de Convergència i Unió (CiU), Josep Rull, va expressar les reticències del seu grup a integrar la qüestió dels gossos potencialment perillosos en la Llei de Protecció Animal, donat que ja existeix una normativa específica sobre aquests animals.

El COVB, que va col·laborar en la proposta d'ERC, continuarà el seu compromís amb el projecte de reforma de la Llei de Protecció Animal treballant conjuntament amb la ponència encarregada de tirar endavant la modificació de la normativa.

El diputat d'ERC, Joan Ridaó, defensa la proposta de reforma íntegra de la Llei de Protecció Animal presentada pel seu grup al Parlament de Catalunya el passat 3 d'abril.

LLICENCIATS en VETERINÀRIA: Treball ràpid, però PRECARI

Els experts reclamen que l'especialització es faci després de la titulació

David Quesada

La inserció laboral dels veterinaris és ràpida, però en condicions precàries, amb contractes eventuais i salaris baixos. Aquesta és la conclusió més destacable de l'informe elaborat per l'Observatori de Graduats de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) corresponent a l'any 2001 i a la llicenciatura de Veterinària.

Els nous alumnes de Veterinària mostren una acusada predilecció per la clínica de petits animals

*"El temps d'accés
els recent llicenciats
en Veterinària
a la primera
ocupació és per
terme mig
de poc menys
de dos mesos"*

El document és el resultat del Grup de Discussió que va tenir lloc durant el segon trimestre del curs 2000-2001, format per professors responsables de la titulació esmentada i professionals externs, entre els quals hi havia empresaris, representants sindicals i membres del Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona (COVB). El Grup de Discussió va treballar a partir de les dades d'inserció professional corresponents a la promoció que va deixar la universi-

tat al curs 1994-1995, obtingudes mitjançant enquestes fetes al llarg de l'any 2000.

La primera part de la reunió va estar dedicada a la situació i perspectives del mercat laboral i de la inserció laboral. Es va constatar que el temps d'accés dels recent llicenciats en Veterinària a la primera ocupació és molt baix (1,8 mesos), però al preu d'un percentatge molt alt de contractes eventuais o fins i tot cap tipus de contracte, i un nivell salarial baix.

Com a causes d'aquest fenomen es va apuntar la manca de pràctica dels titulats, que els impulsa a acceptar feines en centres veterinaris de petits animals per complementar la seva formació, i el procés de desregularització que està experimentant el mercat laboral, que afecta no tant sols la pràctica privada de la professió, sinó també al sector públic, perquè l'Administració cada vegada més tendeix a l'"externalització" dels serveis contractant personal a través d'empreses en condicions laborals pitjors que fa uns anys.

El sector dels petits animals està saturat

Les dades de les enquestes també reflecteixen que un important nombre de titulats treballa en el camp de la veterinària de petits animals. Aquest factor s'afegeix al fet que el 90 % dels alumnes que comencen la carrera reconeix que ha escollit Veterinària per què

vol dedicar-se a la clínica de petits animals. Hom va coincidir en qualificar de preocupant aquesta tendència, i els propis membres de la Universitat van reconèixer que una part de la responsabilitat d'aquesta situació recau en la pròpia Facultat de Veterinària, excessivament orientada al sector dels animals de companyia.

Aquesta situació contrasta, a més, amb el fet que l'evolució de la societat està ampliant el ventall de camps professionals. La creixent preocupació dels consumidors pel control i la qualitat dels aliments, per exemple, es tradueix en una major demanda de tècnics per part de la indústria agroalimentària. Tanmateix, els nous camps laborals no són un vedat exclusiu de la Veterinària, i cal mantenir el grau d'excel·lència tècnica i científica davant d'altres titulacions emergents i "competidores", com la Tecnologia dels Aliments o les enginyeries agroalimentàries.

L'estructura econòmica de Catalunya, amb un fort lideratge a nivell estatal en la producció d'aus i porcí, facilita a més la diversificació de les sortides professionals. Com va comentar un membre de la Facultat, "aquí tenim els mitjans i la societat que ho recolza".

Formació bàsica versus especialitzada

Una part molt important del debat del grup de discussió de Veterinària va versar sobre l'orientació de la Facultat, el contingut del pla d'estudis i la influència d'aquests factors en l'empleabilitat dels llicenciats.

Els membres de la Universitat van destacar els assoliments de la Facultat en relació a la millora del perfil professional dels titulats, com ara la consolidació de l'Hospital Clínic Veterinari com a centre propi de pràctiques, les residències d'un any i la creació de les diplomatures de quatre anys, amb una formació molt orientada a la professió.

Com ja s'ha apuntat abans, però, queden reptes per afrontar. D'entrada, trencar amb el perfil d'arribada dels estudiants, decantat cap a la clínica de petits animals. No sembla una tasca fàcil quan els mitjans de comunicació reforcen la visió del veterinari com un professional dedicat exclusivament a la salut de les mascotes. Per això és bàsic corregir també el biaix del pla d'estudis cap a la clínica de petits animals, el qual, segons un dels participants del grup de discussió, és un concepte molt marcat per la visió anglosaxona o

La formació de postgrau ha de ser compatible amb un exercici professional caracteritzat per la ràpida inserció laboral

"La creixent preocupació dels consumidors pel control i la qualitat dels aliments ofereix noves oportunitats professionals als llicenciats de Veterinària"

centreuropea de la Veterinària, la qual ignora bona part de les sortides relacionades amb la producció animal, inspecció d'aliments, escorxadors, etc.

Les coincidències també van ser patents a l'hora de plantejar quin tipus de formació ha de proporcionar la Facultat. En un context on cada cop s'obren més camps al treball professional dels veterinaris, molts d'ells en competència amb d'altres titulacions, sembla clar que la carrera ha de ser generalista però amb una base consistent, i l'especialització ha de venir després, via postgraus o cursos d'especialització, un cop el llicenciat comenci a tenir unes perspectives de treball clares. Tanmateix, amb una professió en què la gent triga relativament poc temps en trobar la seva primera feina, és difícil planificar una formació de postgrau de certa durada que comprometi part del temps del llicenciats. El repte és adequar cursos d'especialització compatibles amb l'exercici professional. I de qualitat, vista la valoració que alguns titulats entrevistats van fer-ne: dispersos, acadèmics i poc útils.

"Nou de cada deu alumnes que comencen la carrera manifesta el seu desig de dedicar-se a la clínica de petits animals"

Serveis del DEPARTAMENT JURÍDIC del COVB

CONSULTES I ASSESSORAMENT (SERVEI GRATUÏT)

Qualsevol tipus de consulta dels col·legiats en relació a la professió veterinària en totes les seves vessants, i en l'àmbit jurídic civil, penal, administratiu o laboral.

Els col·legiats poden presentar les consultes:
-Personalment: Tots els dimarts de 16h a 20h a la seu del COVB.

Es prega concertar prèviament la visita trucant per telèfon al COVB (93 211 24 66, extensió 20, Srta. Mònica) els dies laborables de 9 h. 20 h.

- Telefònicament:
Igualment els dimarts de 16h a 20h a la seu del COVB. Extensió 26
- E-mail: depjuridic@covb.es.
Si el col·legiat no manifesta el contrari, la consulta es podrà publicar amb la seva resposta, a la revista del COVB anònimament, si és d'interès general.

PROCEDIMENTS O LITIGIS (SERVEI GRATUÏT)

Direcció lletrada de procediments en defensa dels col·legiats davant els Tribunals de Justícia Civils o Penals en qüestions relatives a negligència professional, sempre que estiguin coberts per la Pòlissa de responsabilitat civil que ofereix el COVB.

CONSULTES I ASSESSORAMENT-PROCEDIMENTS O LITIGIS (SERVEI NO GRATUÏT)

Consultes no incloses al paràgraf 1 i direcció lletrada de procediments o litigis davant dels Tribunals de Justícia Civils, Penals, Contenciosos-Administratius o Laborals en qualsevol qüestió no inclosa en el paràgraf 2. S'aplicaran els honoraris establerts pel Col·legi d'Advocats de Barcelona com orientatius, amb un descompte del 30%. Les reclamacions de morosos o impagats tenen un tractament propi. Interessats contacteu tots els dies laborables en horari d'oficina amb: Elena Oller, tel. 93 414.09.00, fax 93 414.05.75, e-mail: eoller@bcabeltran.com.

Tens correu electrònic?

Vols compartir informació amb els col·legues de la professió?

APUNTA'T A COVB-LIST

El Fòrum de discussió per als veterinaris col·legiats de Barcelona i Tarragona
Experiències clíniques, aspectes professionals, inquietuds, temes diversos...

Si t'interessa, envia un missatge a:

covb-list-subscribe@yahoogroups.com

identificant-te com a col·legiat

(nom i numero de col·legiat).

ANIMA'T I PARTICIPA!!!

TESI DOCTORAL PER A UNA COL·LEGIADA DE TARRAGONA

El passat mes de novembre va fer la lectura de la seva tesi doctoral a la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) la col·legiada de Tarragona Ana Cristina Osanz Mur, llicenciada en veterinària per la Universitat de Saragossa.

El treball de recerca presentat, titulat "Presència de larves d'anisàkids (Nematoda: Ascaridoidea) al peix de consum capturat a la zona pesquera de Tarragona", recull un exhaustiu estudi al llarg dels darrers cinc anys vers els nemàtods anisàkids en prop de 2.000 mostres de varies espècies de peix de consum; i inclou, entre d'altres aspectes, la seva identificació, l'anàlisi estadística així

com la influència de diversos factors en la presentació dels esmentats paràsits.

Els directors d'aquesta tesi van ser els professors Mª Teresa Mora i Ventura, catedràtica de Nutrició i Bromatologia del Departament de Ciència Animal i dels Aliments, i Juan F. Gutiérrez Galindo, catedràtic de Parasitologia i Malalties Parasitàries del Departament de Sanitat i Anatomia Animals, ambdós de la Facultat de Veterinària de la UAB.

El tribunal, presidit per la Dra. Caridad Sánchez Acedo, i format pels catedràtics Antonio Herrera Marteache i Luis Polo Villar i els professors Joaquim Castellà i Espuny i Emiliano Quinto Pérez, va atorgar al treball la qualificació de excel·lent "Cum Laude".

APROPEM

BORSA DE TREBALL

RESUM mensual MARÇ

Oferta

clínica de petits animals	15
Consulta	5
Consulta i Urgències	7
Urgències	1
Substitucions	2
clínica i produccions animals	2
Administració	0
Empresa	30
tècnic comercial	8
quadres intermedis i assessorament tècnic	15
altres departaments	7
Diversos	0
Tramitades	47
no tramitades	0
Total	47

Demanda

participació	277
Altes	20
baixes col·legi	2
baixes petició pròpia	1
baixes APROPEM	16
baixes totals	19
Total	284

El COVB vol canviar la normativa sobre gossos pigalls

David Quesada

L'Associació del Gos Pigall de Catalunya (AGPC) i el COVB han mantingut en diverses ocasions reunions per intercanviar punts de vista sobre qüestions relacionades amb els gossos guia i el paper del veterinarí en el control sanitari d'aquests animals.

En la darrera d'aquestes trobades, celebrada el passat mes de desembre, els representants de l'AGPC van informar al Col·legi del projecte de modificació de la normativa que regula la tinença de gossos pigalls (Reial Decret 3250 /83, de 7 de desembre de 1983, i Ordre de 18 de juny de 1985).

Per tal d'ajudar-los, el COVB es va comprometre a presentar propostes de modificació en tot allò referent a la professió veterinaría. Aquestes propostes van ser presentades el passat 8 de febrer al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (DARP) de la Generalitat de Catalunya.

En relació al Reial Decret (RD), el Col·legi considera que s'ha de canviar l'article 4.1, el qual diu que "El deficiente visual no podrá ejercitar los derechos establecidos en la presente norma y demás disposiciones que la desarrollen cuando el animal presente signos de enfermedad, agresividad, falta de aseo, o en general, presumiblemente riesgo para las personas". Segons els representants del COVB, les al·lusions que fa aquest article als signes de malaltia i agressivitat han de

ser omesos, ja que es tracta d'animals sotmesos a múltiples controls higiènic-sanitaris i de comportament per part dels seus veterinaris i ensinistradors, i per tant el risc cap a les persones es pot considerar quasi inexistent.

Pel que fa a l'Ordre, el Col·legi proposa l'adequació de l'article 3, sobre condicions per a obtenir la condició de gos pigall que atorga el RD, en base a l'actual normativa sobre control sanitari dels animals de companyia. Això significa que l'animal estigui correctament identificat mitjançant microxip o tatuatge pre-codificat i inscrit al registre de cada comunitat autònoma; que també estigui donat d'alta al cens municipal i amb la corresponent pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil;

i que tingui un certificat sanitari oficial emès per un veterinarí, el qual a més hauria de fer un seguiment cada sis mesos de l'estat sanitari i de comportament de l'animal en base a un pla sanitari que hauria d'incloure:

- tractament contra puces, paparres i mosquit flebotomus,
- tractament contra paràsits intestinals cestodes i nemàtodes, incloent-hi exàmens fecals,
- vacunació anual contra leptospirosis,
- vacunació bianual contra ràbia (en el cas de realitzar-se amb vacunes inactives), borm, hepatitis i parvovirosi,
- a criteri del facultatiu, depenent de l'hàbitat de l'animal i del seu estil de vida, controls de leishmània i/o filariosi.

El compliment de tots aquests requisits faria que els gossos pigalls representessin un risc mínim per a la salut humana i farien doncs innecessàries les referències als signes de malaltia que apareixen a l'article 4 de l'Ordre.

Resposta de l'Administració

En data 20 de març, el cap del Servei de Producció Ramadera del DARP, Eduard Torres, va enviar carta de resposta exposant els punts de vista de l'Administració sobre les propostes del COVB.

En referència al RD, Eduard Torres assenyala que "les al·lusions als signes de malaltia i agressivitat no s'han d'ometre, sinó que s'haurien de precisar una mica més", introduint els termes "signes evidents de malaltia greu i agressivitat manifesta".

En quant a la modificació de l'article 3 de l'Ordre de 18 de juny de 1985, el cap del Servei de Producció Ramaderia considera que el borm, l'hepatitis i la parvovirosi són malalties que "no afecten a la salut humana", mentre que en canvi no es fa esment a les proves bianuals de leptospirosis i brucel·la. Respecte a la leishmània, Eduard Torres expressa el parer de l'Administració que "d'acord amb els recents coneixements que avalen la presència de gossos clínicament sans amb anticossos de leishmània i la manca d'actuació clara en cas que l'animal doni positiu", no s'ha de realitzar la prova per la seva detecció. Per altra banda, afegeix que "els requeriments que venen establerts a altres normatives, com ara la identificació o el cens municipal, no haurien de reiterar-se en aquesta norma".

Tanmateix, Eduard Torres comparteix el raonament del COVB per suprimir els signes de malaltia esmentats en l'article 4 de l'Ordre.

Nova campanya divulgativa de la identificació animal

Sílvia Serdà

El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC) ha promogut una nova campanya divulgativa d'identificació animal, formada per pòsters, tríptics, enganxines i postals recordatòries de vacunacions.

En aquesta ocasió, s'ha volgut oferir un missatge positiu, i s'ha pres com a idea central la satisfacció que sent un propietari quan recupera la seva mascota perduda gràcies a que aquesta està degudament identificada i ha pogut ser localitzada.

Un dels aspectes més destacables de la nova campanya és que les fotografies que surten als tríptics corresponen a casos reals de propietaris que van perdre les seves mascotes i les van retrobar gràcies a que portaven el microxip. Les persones que hi surten han col·laborat desinteressadament amb el Consell cedint llurs imatges. En contraposició, apareixen uns espais en blancs fent referència a animals que no es van poder trobar perquè no estaven identificats.

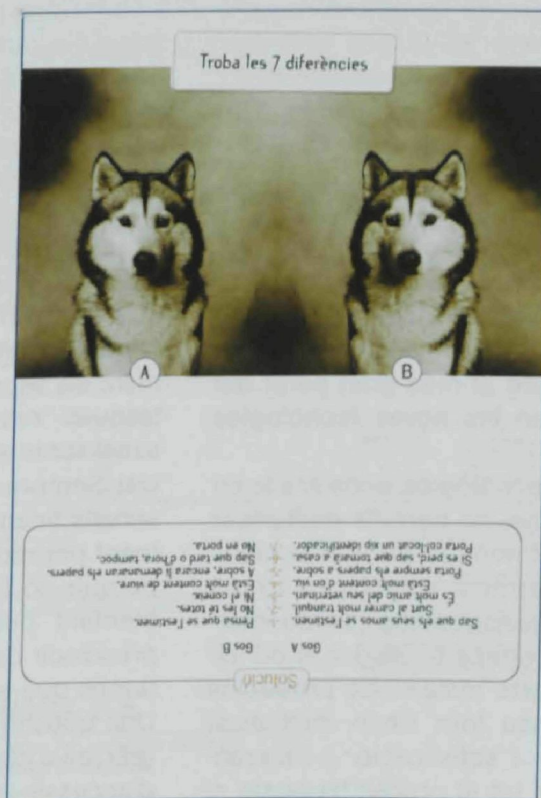
Per la seva banda, les enganxines tenen un disseny divertit, pensat sobretot per a un públic jove. Finalment, les postals recordatòries de vacunacions plantegen un petit joc, descobrir les diferències entre dos gossos idèntics, un dels quals però està identificat.

Aquesta campanya està pensada per ser divulgada des de les clíniques veterinàries. Per això, pròximament rebreu uns quants exemplars de cada suport i en les comandes de microxips en podeu sol·licitar més.

Esperem que aquest material gràfic sigui del vostre grat i que us ajudi a divulgar la necessitat de tenir les mascotes degudament identificades.

Diversos exemples del nou material divulgatiu de la identificació animal.

Entitats col·laboradores / Banc Sabadell

La REVOLUCIÓ de la banca a distància

Les noves tecnologies que estan transformant la nostra vida diària i professional de manera continuada es basen essencialment en el domini de la informació. I és en el món del diner i les finances on tenen una de les seves principals aplicacions, ja que la seva matèria primera és el diner. I el diner físic té una traducció numèrica immediata.

"Aquesta revolució tecnològica, accelerada en els últims trenta anys, ha permès multiplicar exponencialment el nombre de transaccions fins a fer-les pràcticament instantànies i, molt important, des de qualsevol lloc i sense intermediaris".

El que al principi eren només unes monedes o uns bitllets de paper amb un valor facial, van passar a ser unes llibretes amb anotacions manuals que ara són unes bases de dades cada dia més complexes que reflecteixen tots els moviments de diner i els preus del mateix diner (tipus d'interès). Hi ha registres que mesuren el que tenim, uns altres el que no teníem i hem manllevat (préstecs i crèdits). I n'hi ha que controlen els rèdits del que tenim disponible i lloguem a uns tercers (inversions) o els que hem de pagar pel fet de beneficiar-nos-en. De la mateixa manera es fa per controlar títols valors, les seves cotitzacions al minut i les assegurances que ens protegeixen dels imprevistos, tot convenientment traduït a números, el que en diem digitalització.

Així doncs, el diner és una mercaderia que es pot reduir a uns números o dades que poden ser processades i distribuïdes per mitjà de la informàtica i les comunicacions. Tot això explica per què és aquest el sector amb més possibilitats de treure el més gran partit del potencial que tenen les noves tecnologies per antonomàsia.

Aquesta revolució tecnològica, accelerada en els últims trenta anys, ha permès multiplicar exponencialment el nombre de transaccions fins a fer-les pràcticament instantànies i, molt important, des de qualsevol lloc i sense intermediaris. Això ha permès traslladar el principi del "serveixi's vostè mateix" als productes bancaris, que al seu torn s'han multiplicat també en nombre i sofisticació. I l'abaratiment de costos de tot el procés ha posat el

sistema a l'abast pràcticament de tothom.

Un primer pas perquè la distància no fos un obstacle per als usuaris dels serveis bancaris es va fer amb la introducció del telèfon, però no seria fins que es va universalitzar la presència dels ordinadors a les empreses, negocis i famílies quan va començar el veritable desenvolupament de la banca a distància, també anomenada "el banc a casa" (home banking) o també banca electrònica. Una ulterior extensió del sistema és possible gràcies als ordinadors portàtils i als telèfons mòbils (ara ja amb accés a Internet) que doten l'usuari d'independència total.

És evident que el diner físic és parcialment imprescindible, per molt que hi hagi mitjans de pagament electrònics, com acabem de comprovar amb la introducció física de l'euro. L'amplia difusió dels caixers automàtics és el complement perfecte de la banca electrònica. Però tot el que hem dit no vol dir que l'autoservei bancari hagi d'acabar arraconant l'oficina tradicional, sinó que transformarà els seus usos i alliberarà el personal de tasques rutinàries per dedicar-se més a assessorar els clients i fer més tasca comercial. Sempre hi ha qüestions que l'usuari dels serveis financers necessita tractar personalment per raons de complexitat o negociació, perquè no tot es pot estandarditzar o simplement perquè les persones no podem prescindir del tracte amb altres persones en temes que ens són importants.

Una qüestió ja resolta és la de la seguretat, gràcies a claus numèriques i diferents nivells d'accessibilitat en el cas de les empreses, a

més del que s'anomenen certificats digitals (o firma electrònica) que equival a tots els efectes a la signatura tradicional en la validació dels contractes.

Aquestes noves eines estan disponibles per als professionals, les empreses i les famílies i la seva ràpida introducció esta garantida gràcies a l'increment de productivitat que permeten: Informar-se de preus i condicions des d'una pantalla, comparar, contractar immediatament un dipòsit, un préstec, una assegurança, consultar saldos o canviar les condicions de pagament d'una targeta de crèdit, fer una transferència o pagar la nòmina dels empleats, comprar accions o fer aportacions a un pla de pensions és ara molt més àgil i senzill que mai. I tot, des de qualsevol lloc i en qualsevol moment, fins i tot en dies festius, amb una completa confidencialitat i seguretat, i amb els comprovants impresos a l'instant.

El Banc Sabadell ha estat pioner en aquest camp a Espanya des dels inicis de la seva informatització ja fa més de trenta anys. Ho

va ser en introduir el servei de l'extracte diari dels comptes. Amb el primer servei de banca telefònica FonoBanc. Amb el servei de banca a distància per a empreses InfoBanc. Amb la seva entrada decidida a Internet (amb el web Managerland per a les empreses i BSnet per als particulars, sense cost afegit per la seva utilització) i pioner també amb les primeres proves de la firma digital.

Membres de col·lectius de tot l'Estat estan ja utilitzant aquestes noves eines a plena satisfacció. Gaudeixen de la versió moderna del tradicional "Bon Servei" del que avui constitueix el quart grup bancari espanyol.

Les noves tecnologies permeten accedir a serveis financers des de casa.

LA MEJOR ELECCIÓN EN DESINFECTANTES

Cresovex-S Fenovex

Desinfección de material, equipos y transportes, locales, suelos, maderas o materiales porosos
MÁXIMA PROTECCIÓN EFICAZ FRENTE A PESTE PORCINA Y FIEBRE AFTOSA

Cresovex-S

DESINFECTANTE A BASE DE FENOLES DE SÍNTESIS Y FENOLES SAPONIFICADOS

COMPOSICIÓN:	O-bencil-p-clorofenol	8 g
	Eufonol	1 g
	Sódico	18 g
	labonol	18 g
	Disolventes c.a.p.	100 ml

ESPECIES DE DESTINO E INDICACIONES: Se destina a la desinfección de sites, paredes, techos, material y medios de transporte de las explotaciones ganaderas.

VIA DE ADMINISTRACIÓN, MODO DE EMPLEO Y DOSIFICACIÓN: Se aplica emulsionado en agua a las siguientes dosis:

- Desinfección de locales: usar 1 litro de CRESOVEX-S en 500 litros de agua. Puede emplearse a 1.300 en caso de brote infeccioso.
- Desinfección de suelos, establos o materiales porosos: usar 1 litro de CRESOVEX-S en 50/100 litros de agua.
- Desinfección de vollos de entrada: usar 1 litro de CRESOVEX-S en 100 litros de agua. Renovar semanalmente.
- Desinfección de material, equipos y transportes: emplear 1 litro de CRESOVEX-S por 600 litros de agua.

PERIODO DE SUPRESIÓN: Dejar transcurrir de 24 a 48 horas antes de entrar el ganado en las naves, después de una desinfección con CRESOVEX-S.

CONDICIONES DE CONSERVACIÓN: Conservar a temperatura ambiente.

PRECAUCIONES: El contacto del producto con la piel, mucosas y ojos puede dar lugar a lesiones, por lo cual aconsejamos lavar la zona afectada con abundante agua en caso de contacto. El aplicador debe protegerse con mascarilla, en especial si se trata de personas asmáticas o con enfermedades respiratorias.

PRESENTACIÓN: Envases de 5 litros.

Registro número: 9.028.

s.p. veterinaria, s.a.

Ctra. Reus-Vinyols Km 4,1 • Teléfono 977 85 01 70* • Fax 977 85 04 05
Apartado núm. 60 • 43330 RIUDOMS (Tarragona)

Fenovex

DESINFECTANTES A BASE DE FENOLES DE SÍNTESIS

COMPOSICIÓN:	Pire-cloro-ciclo-sitil-fenol	6 g
	Orto-fenil-fenol	7 g
	Para-sitil-fenol	7 g
	Disolventes c.a.p.	2 g
		100 ml

PROPIEDADES FARMACOLÓGICAS: FENOVEX es un desinfectante detergente basado en la actividad de los derivados fenólicos. Su acción abate bacterias, hongos y virus, aún en presencia de sustancias orgánicas, ya que gracias a los agentes complejantes y detergentes, garantiza una limpieza absoluta sobre las superficies que contacta.

ESPECIES DE DESTINO E INDICACIONES:

1. Locales dedicados a la explotación animal (granjas de cualquier especie animal, salas de incubación, salas de maternidad, etc.).
2. Establos de los laboratorios y locales de clínica animal.
3. Medios de transporte.
4. Material de granja (suelos y utensilios diversos), teniendo presente que FENOVEX no es corrosivo.

VIA DE ADMINISTRACIÓN, MODO DE EMPLEO Y DOSIFICACIÓN: Se emplea emulsionado en agua, a dosis de 1 litro de FENOVEX en 300 litros de agua, pudiéndose

aumentar en casos de microbismo elevado a 1 litro de FENOVEX en 100/150 litros de agua.

PERIODO DE SUPRESIÓN: Dejar transcurrir 24 a 48 horas antes de entrar el ganado en las naves después de una desinfección con FENOVEX.

CONDICIONES DE CONSERVACIÓN: Conservar a temperatura ambiente.

INDICACIONES Y SU TRATAMIENTO: La inyección por contacto con la piel, mucosas u ojos produce una irritación de los mismos que debe tratarse con lavado abundante de agua. En caso de síntomas respiratorios deben tratarse simultáneamente (antibióticos, antiespasmódicos y control ácido-básico sistémico).

PRECAUCIONES: El aplicador debe protegerse con mascarilla, en especial si se trata de personas asmáticas o con enfermedades respiratorias.

PRESENTACIÓN: Envases de 5 litros.

Registro número: 6.063.

Serveis a L'Administració Local: Una via de futur per al Col·legi

Pilar Gurría

El passat 19 d'abril vam tenir una reunió amb els responsables de l'àrea de salut pública de l'Ajuntament de Sant Cugat, per tal de parlar d'una possible col·laboració entre ambdues entitats.

La trobada va tenir lloc després que el COVB hagués enviat a tots els ajuntaments i consells comarcals de la província de Barcelona una carta on s'informava de la disposició del Col·legi a col·laborar amb els ens locals en tot allò referent a la salut pública, la seguretat alimentària i el benestar dels animals de companyia: identificació, control de gossos potencialment perillosos, vacunació antiràbica, implantació de sistemes d'anàlisi de perills i punts de control crítics (APPCC), etc.

Vam informar als representants de l'Ajuntament de Sant Cugat dels cursos en marxa i en projecte relacionats amb les àrees esmentades que el COVB ha dissenyat, els quals no només poden servir per a la formació i reciclatge dels tècnics municipals ja contractats, sinó també per a potenciar la incorporació de nou personal als ens locals.

Els nostres interlocutors es van mostrar molt receptius a la possibilitat que el Col·legi contri-

bueixi a la formació del seu personal, i es van comprometre a proposar un conveni de col·laboració. Es tracta per altra banda d'una iniciativa similar a l'acord que ja tenen establert amb el Col·legi d'Advocats per a la contractació de lletrats.

Aquesta circumstància s'afegeix a la sol·licitud expressada per diversos ajuntaments de la província de Barcelona i Tarragona, com ara Vilafranca del Penedès i Salou, per tal que els ajudem en la preparació de la policia local a l'hora d'aplicar la legislació sobre identificació animal i control de gossos potencialment perillosos. La Junta del Col·legi ja està treballant en la elaboració de material audiovisual que serveixi per a satisfer la demanda dels municipis esmentats i altres que ho demanin.

Sembla clar, doncs, que una de les vies de futur per a la potenciació del nostre Col·legi és convertir-nos en punt de referència davant la creixent externalització d'activitats que està duent a terme l'Administració. Si a més obrim la via de la formació de veterinaris per als ens locals, sobretot els ajuntaments de més de 25.000 habitants i els Consells Comarcals, podrem contribuir a crear llocs de treball per als nostres companys.

Terrassa recull l'opinió dels veterinaris en les seves ordenances

Sílvia Serdà

El COVB ha presentat esmenes a les ordenances municipals de l'Ajuntament de Terrassa sobre tinença d'animals de companyia i aquestes han estat acceptades en la seva majoria. Aquestes ordenances es van començar a elaborar fa més de 2 anys i sempre que han realitzat un projecte, tard o d'hora ens ho han comunicat per poder opinar.

Cada cop més la representació del col·lectiu veterinari es més notori en els diferents estaments públics.

No és la primera vegada que un municipi com el de Terrassa entén que el col·lectiu

veterinari té molt a dir en una cosa tant evident com són les ordenances municipals. Creiem que la col·laboració ha estat molt positiva i esperem que això sigui una primera via de comunicació per tal de sentir-nos ben representats en els diferents estaments, ja que els veterinaris tenim molt a dir i no tots els municipis així ho entenen.

Per aquest motiu us encoratgem a que si sabeu que en el vostre municipi ha d'haver algun canvi en la normativa, expresseu la nostra disposició a col·laborar, per tal de poder dir el que la professió pensa.

La Comisión Europea quiere eliminar antibióticos en los piensos para animales

La Comisión Europea propuso el pasado 25 de marzo a los Quince y al Parlamento Europeo eliminar progresivamente a partir de 2006 cuatro antibióticos que son utilizados actualmente como factores de crecimiento en los piensos de los animales y sustituirlos por productos alternativos. Los cuatro antibióticos cuyo uso se prohibiría a partir de enero de 2006 son el flavofosfolipol, la salinomicina sódica, la monesina sódica y la avilamicina, los cuales están mencionados en el Anexo B de la Directiva 70/524/EEC.

El comisario europeo David Byrne explicó que la prohibición se aplicará a partir de 2006 porque "la industria necesita tiempo para su eliminación y también se necesita tiempo para investigar alternativas no antibióticas".

Bruselas ha decidido seguir, por tanto, la recomendación del Comité Científico Director de la UE que pidió un abandono progresivo de la utilización de agentes antimicrobianos como factores de crecimiento. Fuentes comunitarias recordaron que entre 1997 y 1998 se prohibieron ya otros cinco aditivos antibióticos: bacitracina-cinc, espiramicina, virginiamicina, avoparicina y fosfato de tilsonina.

A raíz de las últimas crisis alimentarias, la UE se ha propuesto simplificar las reglas actuales de evaluación de la seguridad y de la autorización de comercialización aplicables a los aditivos que se utilizan en la alimentación animal. El objetivo es evitar que cualquier aditivo que represente un riesgo potencial para la salud humana o animal permanezca en el mercado europeo o sea importado a éste.

La Comisión Europea pretende limitar a 10 años el periodo máximo de autorización de comercialización de un producto. Aquellas empresas que actualmente tienen autorización deberán, en los próximos siete años, someterse a una reevaluación y pedir una nueva autorización de sus productos por parte de las autoridades comunitarias. Las empresas que pidan una autorización deberán demostrar el efecto positivo del aditivo para el animal (eficacia) y la ausencia de riesgo para la salud humana, la salud animal y el medio ambiente (seguridad). El Ejecutivo comunitario propone que sea la Autoridad Europea de Seguridad Alimentaria (AESA) la que se encargue de evaluar todos los aditivos utilizados en la alimentación animal.

Bruselas también propone establecer reglas más estrictas en materia de autorización y utilización

de los llamados coccidiostáticos en la alimentación de aves, aunque no excluye del todo su utilización, incluso si tienen origen antibiótico.

La industria ve difícil la sustitución de los antibióticos

La Asociación Empresarial de la Industria Zoonitaria (Veterindustria) cree sin embargo que será difícil encontrar sustitutivos a los antibióticos cuya prohibición se ha propuesto. El director general de la patronal del sector, Santiago de Andrés, apuntó que su asociación "respeto y acata la propuesta de la Comisión", pero precisó que "estas revisiones están más basadas en el criterio de precaución que en el científico".

De Andrés confió en que la normativa que regulará los aditivos en la alimentación animal se apruebe cuanto antes, puesto que "es necesario que las empresas cuenten con un marco jurídico claro y previsible para poder desarrollar su negocio". Explicó que los antibióticos han demostrado ser un producto eficaz para tratar las afecciones de los animales por lo que será difícil encontrar otra sustancia de esa categoría.

El ganado consume la tercera parte de los antibióticos

Según un estudio de la Federación Europea de Salud Animal (FEDESA), el ganado consume el 35 % (4.700 toneladas) de todos los antibióticos que se suministran en la UE, mientras que los humanos consumen el 65 % (8.500 toneladas). En el caso de los antibióticos suministrados a los animales, el 29 % eran dados para su curación (3.900 toneladas) y el 6 % (786 toneladas) como factores de crecimiento en su alimentación.

USO DE ANTIBIÓTICOS	1999	1997	VARIACIÓN 97-99
Volumen total (en tn)	13.216	12.752	+ 3,6 %
Terapia humana	8.528 (65 %)	7.659 (60 %)	+ 11,3 %
Terapia animal	3.902 (29 %)	3.494 (27,5 %)	+ 11 %
Promotores del			
crecimiento en animales	786 (6 %)	1.599 (12,5 %)	- 50 %

Fuente: FEDESA

Els GOS D'ATURA Català

Què tal es? El podem tenir al nostre pis?

Jaume Camps i Rabadà

Veterinari

Membre de la Junta del "Club del Gos d'Atura Català d'Espanya"

A MOLTS VETERINARIS CLÍNICS ELS HAURAN FET LES PREGUNTES DEL SUBTÍTOL, I DESCONEC EL VENTALL DE RESPOSTES POSSIBLES. SERAN LES MÉS ADEQUADES? EN EL SEGÜENT ARTICLE ES PRESENTEN DADES SOBRE L'ESTÀNDAR, AMB COMENTARIS D'INTERÉS PER ALS CLÍNICS I ELS CINÒFILS.

Avui hi han novetats, que ens interessa conèixer a tots els veterinaris, sobre el gos d'atura català. En primer lloc en quant a l'evolució del seu caràcter, que està al mateix nivell que la gran majoria de gossos de companyia, no hi ha diferències sensibles. I, en segon lloc, pel fet que s'ha modificat l'organització del control dels llibres genealògics. Segons el nou Reial Decret, en el cas de les races autòctones i dins l'àmbit d'una Comunitat, ja no és la Real Sociedad Canina (RSC), relacionada amb el Ministeri d'Agricultura (MAPA), qui porta tot el Llibre d'Orígens Espanyol (LOE), sinó el corresponent Club de la raça que fomenta la millora genètica, el que administra el control de les inscripcions. En el cas del gos d'atura català, és el Club de la raça, relacionat amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (DARP) de la

Generalitat de Catalunya, l'encarregat de fer les normes de millora i el seguiment dels reproductors, així com de tots els nous gossos d'atura inscrits. De ser necessari un control del genoma, el durà a terme la Facultat de Veterinària de la UAB. Tot això representarà una gran millora pel futur dels nostres gossos d'atura.

De totes maneres, crec que entre tots hem d'entonar un modest "mea culpa", per la imatge que, en termes generals, hem donat del "nostre" gos, almenys fins ara.

IMATGE ACTUAL DE "NI FU NI FA"

No conec cap recolzament oficial envers a considerar al gos d'atura català com un bon animal de companyia. Ni en altres funcions. Els mitjans de comunicació solen dir o escriure disbarats o comentaris sense base, que ajuden a crear confusions al generalitzar sobre gossos d'atura, ja que molts són forasters. Les úniques "notícies", són breus comentaris sobre dos o tres concursos de pastor, a Catalunya o a Euskadi.

En el propi estàndard oficial de la raça, de 1984, de la RSC, es destaquen més les característiques de silvestre, o feréstec, com: "ser resistent i frugal, de treballar en condicions extremes, ser sobri i rústic, estar sempre pendent del pastor i del ramat, i semblar esquerp" (sic). I, com positiu, apart de la resistència, diuen: "que es viu, de mirada noble, i bon vigilant al desconfiar dels desconeguts,...té coratge i valor. Per tamany, bonic pèl, intel·ligència i gran fidelitat, port ser un excel·lent gos de companyia" (sic). Però

sembla que encara no és suficient per què arribi al públic, o per ser recomanat pels veterinaris, o per considerar que és un bon company i bo com a gos de pis i de ciutat.

Tampoc el Club de la raça hi col·labora massa, al promocionar més el bucolisme d'alta muntanya, de ramats en transhumància, de camins rals, de concursos de pastors, sempre il·lustrat amb fotos (mol boniques) de gossos amb teló dels Pirineus o del Montseny, amb ovelles, i pastor amb barretina, o ermita romànica... estampes que personalment m'agraden, però que crec insuficients com a objectius.

En les revistes del sector només hi surten fotos de gossos, ben plantats, en el ring de exposicions o concursos de bellesa.

I són molts d'altres, tant estaments catalans com ciutadans particulars, que no han fet mai res a favor del gos autòcton català. Res !!!

He demanat al president del Club, en Gaspar Bartra, bon fotògraf, bon amic d'anys, i a més criador de gos d'atura català, unes fotografies de gossos en ambient familiar, amb nens, i urbà, que són les que acompanyen aquest article. Heurien de servir per què, en altres revistes i publicacions, els redactors escullissin imatges semblants.

Hem de reconèixer que, per cada possible gos d'atura català usat com pastor, hi han desenes de milers d'opcions a que estiguin en família urbana, tinguts com a bons companys...!!!

Els malentesos, o les suposicions, de fa molts anys, es fonamentaven en les dades d'una majoria de gossos realment muntanyencs, que coneixien sols al pastor, i, ho hem de reconèixer, tenien una base totalment diferent de la dels actuals gossos. Tanmateix, en els darrers trenta anys, o més, els gossos d'atura catalans han sigut degudament seleccionats pel seu caràcter, i, per tant, poden recomanar-se igual, o millor, que els gossos (tots estrangers), considerats com típicament de companyia.

El gos d'atura català és el "nostre" gos. El gos que des de fa centúries i centúries, els nostres avantpassats han anat criant i millorant. L'any 1914 es va presentar el primer exemplar de gos d'atura a un concurs de bellesa. Fa, doncs, menys de 90 anys que es pensa en bellesa! No és per tant quelcom nou, el admirar aquesta raça, per altres qualitats, apart les seves condicions innates de pastor.

La raça del "gos d'atura català" va ser la primera espanyola en ser reconeguda; té el nº 87 del món segons la classificació de la Federació Cinològica Internacional (FCI), amb unes 400 races admeses en l'actualitat. Abans de l'any 1984, moment del reconeixement internacional del gos d'atura, només hi havia noms en anglès, francès i alemany, en la llista de la FCI.

Demano, per tant, un recolzament en la promoció del gos d'atura català com a bon animal de companyia, per caràcter, pes o tamany, rusticitat, fidelitat, sentit de guarda, mínims requeriments, i per la seva bellesa. Recomanacions no pel simbolisme ancestral, o "per fer país", sinó pel convenciment que és un gos que ens farà "quedar bé".

PRINCIPALS DADES DE L'ESTÀNDAR OFICIAL, AMB COMENTARIS PER ALS VETERINARIS CLÍNICS

A continuació he escollit alguns dels aspectes de l'estàndar que poden ajudar més al veterinari clínic. Alguns aspectes els acompanyo, entre parèntesi i cursiva, amb uns comentaris propis, i, entre parèntesi i lletra normal, amb algunes recomanacions de la Comissió de Cria del Club, per si ajuden a complementar-los.

Es va redactar un primer Estàndar el 18 de Juliol de 1929, que descrivia la morfologia de la primera parella "Tac" i "Iris", que va ser l'escollida com a prototipus. Com és lògic aquest estàndar va precisar una modernització, que es va fer el 22 d'abril de 1982, i "actualització", segons normativa del MAPA, al cap de dos anys.

L'Estàndar diu així:

• “Generalitats”, ja citades. *(convé recordar que és un gos actiu, jocós, enèrgic, que necessita desfogar-se amb una, o millor, amb dues passejades cada dia, de preferència amb persona esportista, ja que és incansable. Aprén ràpid, ja des dels tres mesos.*

És un gos fort i sà, amb mínims requeriments en alimentació i en cures. Una raspallada terç de la cua, i gradualment es passa al terç posterior i s'acaba en el cap, extremitats i resta de cua. Precisen pocs banys. Pot ser un cada dos mesos...o fer-ho quan ho necessiti.

Com a la majoria de gossos, no és recomanable esquilar-los, encara que ho facin els pastors junt amb les ovelles...).

• “Estructura mediolínea, una mica més llargs que alts. Altura a la creu, entre 47 i 55 cm els mascles i entre 45 i 53 les femelles”. *(Hi ha hagut una tendència a augmentar gradualment l'alçada, que va en perjudici de considerar el gos d'atura com animal de companyia. Personalment preferiria apropar-nos al mínim d'alçada, que pot fer-se per selecció, i no per reducció d'ingesta calòrica, com algú ha proposat).* (És defecte eliminadori 3 cm per sobre o per sota dels assenyalats. Es presenten massa sovint amb un dimorfisme sexual, i deuen buscar-se talles al mig de l'estàndar).

• “La proporció crani - morro deu ser de 4 / 3. Crani una mica més llarg que ample, amb un solc ben accentuat en el primer terç. A continuació el solc passa a ser una cresta i fins l'occipital. Els arcs superciliars ben marcats”. *(Si falta el solc i la cresta, és un greu defecte, com el cap pla o estret) (S'accentuen els arcs per celles poblades).*

• “Stop visible però poc pronunciat. Morro recte, curt, en forma de piràmide truncada”. *(Es deu vigilar no allargar ni afinar-lo, amb aspecte de Collie).*

• “La tòfona recta, proporcionada amb el cap, i per força de color negre. Llavis i paladar igualment de color negre”. *(La despigmentació, total o parcial, o tòfona marró, o color carn, és signe per eliminar-los com a purs).*

• “Dentadura forta i gran, mossega en estisores. Els de pastor poden portar els ullals despunktats”. *(Es considera greu defecte que faltin dos premolars, o dues dents, i els molt prognates, superior o inferior. Pot admetre's mossegada en pinça).*

• “Ulls molt oberts i vius, de mirada intel·ligent. Rodons, i de color ambre fosc, amb parpelles

de vora negra”. *(El color caramel dels ulls amb fons color closca d'avellana tendre és típic). (És greu defecte els ulls clars, i fatal si són blaus).*

• “Orelles triangulars, d'inserció alta, fines i acabades en punta, cartileg suau, cauen al costat del cap. Recobertes de pèl”. *(Els de treball poden tallar-se, mai fer-hi modificacions). (Evitar les orelles en "rosa", les amples, separades o les tipus "pointer", o les de cartileg dur).*

• “Creu destacada, dors pla, i grupa amb certa elevació i suaument inclinada”. *(Pot semblar, pel pèl, que la grupa és més alta que la creu, però no deu sobrepassar-la). (Evitar, de totes totes, ensillats o encarpats).*

• “Cua d'inserció baixa, peluda, i pot ser llarga o curta, inclús anur”. *(Els de pedigrí anurs deuen portar certificat veterinari que no es una amputació). “Les cues llargues, en repòs, penjen, i màxim cauen en sabre. En moviment l'aixequen una mica, alegrement, però mai enroscada sobre el dors. Abundant pèl ondulat”. (Agrada als poc coneixedors de la raça una cua tipus spitz, però és del tot negatiu, i és defecte eliminadori). (És greu defecte cues tortes o desviades, o les tipus Afgà).*

• “Angulacions principals: Escàpulo-humeral de 110°, la humero-radial de 135°, la coxo-femoral de 115°, i la fémoro-tibial de 120°. Bons aploms”. *(Es fa ènfasi en que els peus no deuen obrir-se cap a fora, ni cap dins).*

• “Peus ovalats, coixinets negres, membranes interdigitals manifestes i plenes de pèl, i les uncles de color negre i fortes”. *(Una uncla de color clar és greu, i totes és desqualificatori) (Encara que en colors molt clars de pèl, per lògica genètica, s'haurien d'admetre uncles menys fosques...per això el anar cap els colors més foscos).*

• “Les potes posteriors deuen ser amb espolons dobles, i provistos d'ós, i units al primer dit amb membrana interdigital. Els gossos caminen suau, i fan el trot curt, com tots els de doble espoló”. *(Sembla convenient mantenir aquests espolons, i per tant, és millor no amputar-los de cadells, ja que pot confondre un cop adults). (És més important que siguin dobles espolons, a exigir que ambdós tinguin ós).*

• *(El pèl i el seu color): “Semblen monocolors, de vegades amb extremitats més clares. És una barreja de colors per donar els tons, desde clars fins a foscos; queden agrupats en qutre: 1) neula o canyella, 2) sorra (amb pèls rojencs, neula, negre i blanc), 3) gris (amb pèls blancs, negres i gris) fins als molt foscos, ja com 4) el màxim és el negre gebrat. Si domina*

un color, en certes parts, (sol ser el canyella) poden donar el color negre i foc. No s'admeten taques blanques, amb l'excepció d'un estel al pit i una mica de pèls blancs sobre els dits, sense ungla blanca". (*Els colors antics eren els més foscos, i gradualment, per modes, van potenciar-se els clars, avui tornen els foscos, que no deurien desaparèixer, i el Club els recomana, i convindria fer entrecreuaments si es tendeix als extrems... la tonalitat del color en cada gos o gossa pot canviar bastant segons estacions, o d'un any a l'altre, i és bo saber-ho per si es posa en la fitxa de pacient... Els cadells són més foscos i de vegades és difícil saber de quin color seran de més grans, alguns porten màscara, i les mucoses poden ser menys fosques que de grans*). (Degut a la importància del tipus de muda, s'ha de valorar més la textura del pèl que la longitud. Donarem molta importància al sotapèl, per evitar aparències fines o sedoses. Sempre deuen mostrar els ulls).

• "El pèl és llarg, poc ondulat. Amb aspre i abundant sotapèl, sobre tot en el terç posterior. Porten barba, bigoti, tupé i sobrecelles, sense tapar els ulls. Cua i extremitats ben cobertes". (*El pel té entre 6 i 13 cm, i les parts on és més llarg són el pit, la cua i darrera les cuixes. Per algunes seleccions sense control, al voler gossos "molt peludets" i per massa "xampú", es veuen alguns gossos que els "vola" el pèl al trotar, i no és típic, o inclús amaguen la veritable conformació*).

Queden alguns altres aspectes, com el programa de erradicació de la displàsia que potencia el Club, i sobre monorquidisme i cripto, molt importants, però no són en l'estàndar, i sobre ells hi ha menys influència a través de les clíniques. Per més detalls sobre l'estàndar, o altres informacions sobre el gos d'atura català, us podeu adreçar al:

Club del Gos d'Atura Català d'Espanya
 Apartat de correus 172 - 08470 Sant Celoni (BCN). Tel 93 5891890 fax 902 103893
 gosdatura@hotmail.com
 Secretaria - Avgda. Montmany 55- 08190 Valldoreix (BCN)

BIBLIOGRAFIA

GESTIÓN TÉCNICA Y ECONÓMICA EN EXPLOTACIONES GANADERAS

F.J. Moyano López, M. Díaz López, T. Martínez Moya. Editorial Hélice, Madrid 2002. ISBN: 84-921124-4-1. 146 pàgines. P.V.P. 20 euros

Text orientat a alumnes i professors d'Escoles d'Agronomia o Facultats de Veterinària, basat en la recopilació de casos pràctics relacionats amb diferents aspectes, índexs i valoracions tècniques normalment realitzades en una explotació ramadera. L'objectiu és familiaritzar a l'alumne amb alguns dels diversos aspectes relacionats amb la gestió d'explotacions animals que haurà d'afrontar al llarg de la seva vida professional. El llibre proposa problemes orientats a la planificació de produccions i es destaca el maneig reproductiu que permeti una optimització de les mateixes. En el dimensionament d'explotacions, es presta especial atenció al nombre d'animals sustentables per una finca, o al tamany i tipus d'instal·lacions necessàries per albergar un cycle productiu determinat. Per últim, els estudis econòmics permeten valorar els costos productius en determinats sistemes i analitzar alternatives de millora.

L'obra inclou un CD amb casos pràctics plantejats com a models senzills elaborats en un full de càlcul.

Entrevista a Josep Rierola, president de l'Associació de Veterinaris de Porcí de Catalunya (AVPCAT)

“VOLEM QUE SE'NS ESCOLTI”

David Quesada

UN GRUP DE VETERINARIS DE VIC HA CONSTITUÏT RECENTMENT L'ASSOCIACIÓ DE VETERINARIS DE PORCÍ DE CATALUNYA (AVPCAT), ENTITAT QUE PRETÉN AGLUTINAR ELS APROXIMADAMENT 300 VETERINARIS QUE TREBALLEN AL SECTOR PORCÍ ARREU DE TOT EL PRINCIPAT. PER PARLAR DELS OBJECTIUS DE L'ASSOCIACIÓ I DEL RERAFONS ECONÒMIC I SOCIAL SOBRE EL QUAL HA SORGIT, AMB LA CRISI DE LA PESTA PORCINA CLÀSSICA (PPC) A LA COMARCA D'OSONA, HEM ENTREVISTAT AL PRESIDENT DE LA JUNTA FUNDACIONAL DE L'AVPCAT, JOSEP RIEROLA.

“Des de l'Associació volem contribuir a recolzar moral i professionalment al veterinari, en un context en el que se sent una mica marginat”

Quins són els motius que us han impulsat a crear l'AVPCAT?

L'objectiu de l'Associació és que tots els veterinaris de porcí de Catalunya, sigui quin sigui el lloc on desenvolupin la seva tasca (Administració, Indústria, explotacions, etc.) disposin d'un fòrum de discussió independent, tècnic, obert i permanent sobre temes tan importants en aquests moments com la PPC o la malaltia d'Aujezsky i d'altres aspectes que s'hauran d'afrontar en un futur immediat com la bioseguretat, el benestar animal i el control de punts crítics a les granges.

Encara que la iniciativa de crear l'AVPCAT ha estat dels veterinaris d'explotació, el món del porcí no tant sols es limita a aspectes sanitaris a nivell de granja, sinó que abasta fins el producte final que arriba al consumidor, per la qual cosa tots els veterinaris que treballen en alguna anella de la cadena s'han de sentir representats en l'Associació.

Volem consensuar entre els professionals una sèrie de criteris bàsics sobre els temes esmentats abans, que els serveixin de referència en llur treball diari, i també volem constituir-nos en grup d'opinió davant d'altres interlocutors del

sector, especialment l'Administració. Això pot contribuir a proporcionar recolzament moral i professional al veterinari, en un context en el que se sent una mica marginat.

Per a dur a terme aquesta tasca s'ha previst la creació d'un comitè científic i la difusió de la informació a través per exemple d'una pàgina web pròpia, que pugui ser consultada des de qualsevol lloc de Catalunya.

Vull remarcar que l'AVPCAT no és una mera agrupació de veterinaris de Vic preocupats exclusivament pels problemes que els puguin afectar a la zona, sinó que té una veritable vocació d'abast de tots els veterinaris catalans de porcí i llurs inquietuds. Per una altra banda, la nostra Associació no tant sols no vol “trepitjar” la feina d'altres entitats professionals que ja treballen en el sector, sinó que vol unir forces per contribuir a la millora del món del porcí.

En quin grau de desenvolupament es troba actualment l'Associació?

S'ha constituït una Junta provisional formada per un President, un Vice-president, un Tresorer, un Secretari i 8 Vocals, dos per

cada província. L'acta fundacional la van signar uns 30 veterinaris. La nostra intenció ara és realitzar una tasca informativa en els quatre Col·legis provincials per ampliar la base dels nostres associats, fins desembocar en un procés d'elecció de la Junta definitiva el proper mes de juny. Volem que la seu de l'Associació es localitzi a la Facultat de Veterinària de Bellaterra, per establir sinèrgies amb l'àmbit científic i universitari. Allà hi farem l'Assemblea anual, coincidint previsiblement amb les Jornades Nacionals de Porcí que s'hi fan precisament cada mes de juny, i que tenen un gran poder de convocatòria.

Abans ha afirmat que l'AVPCAT pretén actuar com a grup d'opinió davant sobretot de l'Administració. En quin sentit?

Encara que l'Administració és la responsable de dissenyar les polítiques sanitàries, els veterinaris som els qui estem en contacte amb la realitat diària, i per això volem que se'ns escolti. Si som capaços d'establir unes bases tècniques ben elaborades sobre qual-sevol aspecte relacionat amb la producció porcina, des de malalties de declaració obligatòria (ara la PPC, però molt aviat també l'Aujezsky i la Salmonella) fins a gestió de purins, potser l'Administració les tingui en compte a l'hora d'establir protocols d'actuació i no ens haguem de queixar un cop posats en marxa, com passa sovint ara.

Sens dubte, en la creació de l'Associació ha tingut molt a veure la crisi desfermada a la comarca d'Osona amb la PPC. Com valora la situació actual?

És un problema que es veia venir des de feia anys, en una zona tan atapeïda d'exploracions, amb dos escorxadors a ple funcionament i amb un intens moviment de porcs procedents no tant sols de la comarca sinó de tot l'Estat. Des del punt de vista veterinari el comportament del virus està provocant una gran desorientació. No ens expliquem com han pogut sorgir determinats focus, i això, unit al fet que la situació es perllonga des de fa mesos, causa desànim, la qual cosa no fa més que contribuir a agreujar el problema.

Al menys, la PPC ha servit per posar en evidència tot un seguit de deficiències en el sector de les que probablement tots n'èrem conscients però que per algun motiu s'havien obviat fins que una gran crisi ha servit

de catalitzador per reconèixer la necessitat d'afrontar la seva solució.

Creus que hi haurà un abans i un després de la crisi?

No hi ha dubte que la greu crisi econòmica i social que està patint el sector porcí a Osona provocarà canvis, l'abast dels quals encara és imprevisible. De segur que algunes famílies no podran continuar treballant en el sector i hauran de canviar d'activitat. També s'haurà de plantejar una reordenació del territori i assumir criteris mediambientals, perquè està clar que el tema dels purins s'ha de regular. Ha d'haver un equilibri entre producció i respecte al medi ambient, però també s'ha de procurar que aquest equilibri minimitzi al màxim la fallida d'exploracions, perquè la cultura del porc està molt arrelada a Osona. Els ramaders també hauran d'assumir el concepte de bioseguretat i equipar les explotacions com cal, amb carregadors, tancats, guals de desinfecció, etc. La bioseguretat a les granges està íntimament lligada al disseny de les mateixes i a la consciència i professionalitat dels ramaders. Serà molt important que en un territori tan densament poblat des del punt de vista de la producció porcina com és la comarca d'Osona tots els ramaders, sense excepció, respectin unes regles bàsiques de bioseguretat. I en l'assoliment d'aquest objectiu haurà de jugar un paper bàsic la figura del veterinari i la seva tasca de difusió dels coneixements científics i tècnics adequats.

"La crisi de la PPC a Osona ha servit per a posar en evidència les deficiències del sector i la necessitat d'afrontar la seva solució"

LA UNIÓ EUROPEA VOL MILLORAR EL TRANSPORT D'ANIMALS

EL COMITÈ CIENTÍFIC SOBRE SANITAT I BENESTAR ANIMAL DE LA UNIÓ EUROPEA HA ADVERTIT EN UN INFORME PUBLICAT EL PASSAT 15 DE MARÇ DE LA NECESSITAT DE LIMITAR LA DURADA DEL TRANSPORT DE BESTIAR, PER MILLORAR EL BENESTAR DELS ANIMALS I EVITAR LA PROPAGACIÓ DE MALALTIES.

En l'informe també es recomana

una sèrie de mesures per millorar la qualitat d'aquests trasllats i disminuir el patiment animal. Les opinions del Comitè serviran a la Comissió Europea per la propera revisió de la normativa sobre el transport d'animals.

Els experts de la UE recomanen que després de 8 hores de viatge es facin 6 hores de descans per als trasllats de porcs i vedells de menys de sis mesos, mentre que per a les ovelles aconsellen un màxim de 12 hores. Si després d'aquesta pausa el viatge continua, es recomana que 8 hores més tard els animals tinguin un període de descans de al

menys 24 hores. Durant les pauses els animals hauran de disposar d'abundant menjar i aigua.

Els científics consideren que és millor que els animals viatgin en tren abans que per carretera, a més d'aconsellar dietes lleugeres i fins i tot dejú per als porcs abans del transport i diferents tipus de cel·les segons l'espècie.

En quant al transport marítim d'animals, els científics recomanen que el vaixell tingui una ventilació especial, i, en el cas de femelles prenyades, es redueixi la quantitat d'animals embarcats. Els experts estimen que els trasllats marítims d'animals no s'han de permetre si hi ha probabilitat d'inclemències climàtiques o vents forts.

ESPAI MÍNIM RECOMENAT

ESPÈCIE	PES (KG)	DURADA DEL VIATGE (HORES)	ESPAI (M2)
Porcí	100	Fins a 8 hores	0,42
		Més de 8 hores	0,60
Oví (esquilat)	40	Fins a 4 hores	0,24
		De 4 a 12 hores	0,31
		Més de 12 hores	0,38
Oví (sense esquilar)	40	Fins a 4 hores	0,29
		De 4 a 12 hores	0,37
		Més de 12 hores	0,44
Vacu	500	Fins a 12 hores	1,35
		Més de 12 hores	2,03

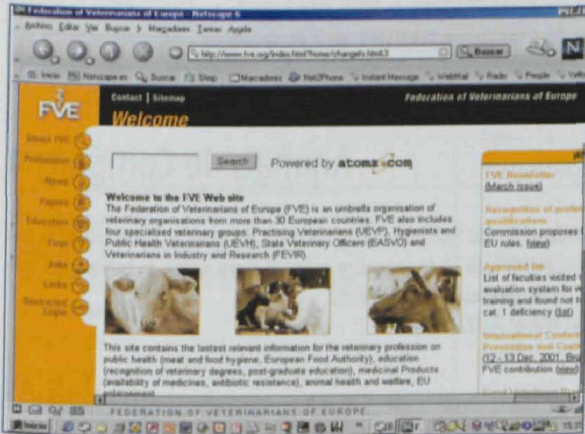
DURADA MÀXIMA RECOMENADA DEL VIATGE (hores)

ESPÈCIE	1ER. TRAM DEL VIATGE	1ER. DESCANS	2ON. TRAM DEL VIATGE	2ON. DESCANS
Porcí, vedells i lletons	8	6	8	24
Ovins i vacus adults	12	6	12	24

NOTA: si el viatge continua, la durada dels següents trams tornen a començar repetint el mateix esquema, o sigui, el 3er. Tram de viatge és com el 1er., el 4rt. Com el 2on., i així successivament.

WEB DEL MES/ www.fve.org

La Federació de Veterinaris Europeus (FVE) és una organització sota la qual s'aixopluguen entitats veterinàries de més de 30 països europeus.

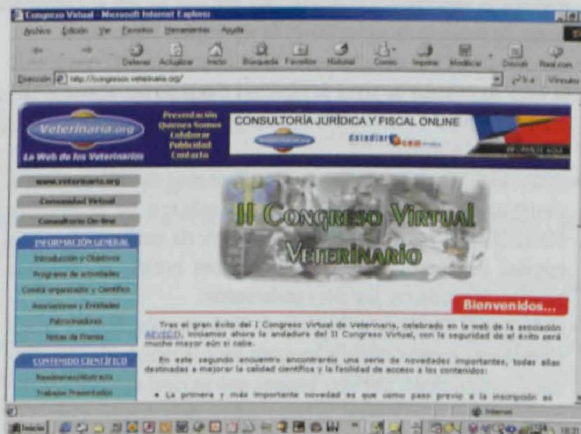
La FVE també inclou quatre grups especialitzats: Veterinaris Clínics (UEVP), Veterinaris Higienistes i de Salut Pública (UEVH), Funcionaris de l'Administració (EASVO) i Veterinaris en la Indústria i la Investigació (FEVIR).

La seva pàgina web (www.fve.org) conté la informació més actualitzada per a la professió veterinària sobre aspectes de salut pública (seguretat alimentària, Agència Alimentària Europea), educació (reconeixement de títols, postgraus i mestratges), medicaments (disponibilitat de medicines, resistència dels antibiòtics), i benestar animal. El portal també inclou la versió pdf del butlletí de l'organització, una eina molt útil per consultar (encara que en anglès) les darreres novetats en un únic suport.

COMENÇA LA FASE INTERACTIVA DEL II CONGRÈS VIRTUAL VETERINARI

Des de l'1 d'abril al 31 de juliol de 2002 es desenvolupa la part més important del II Congrés Virtual Veterinari, la fase 4 o interactiva, dedicada a la presentació, consulta, plantejament de preguntes i opinions i discussió de temes. L'event es pot seguir per Internet a través de la pàgina <http://congresos.veterinaria.org>. En aquesta fase, els participants poden continuar amb la lectura dels treballs publicats i plantejar les seves opinions i preguntes en els respectius fòrums, tant en el Fòrum General com en els Fòrums Específics. També es podran programar xats, seminaris i altres activitats sobre els treballs exposats.

Els interessats encara tenen la possibilitat d'inscriure's al Congrés i presentar treballs de tot tipus (científics, de revisió, casos clínics,

articles, tesines, tesis doctorals, etc.) escrivint a l'adreça de correu electrònic congreso@veterinaria.org.

TREBALLS DE LA CONFERÈNCIA INTERNACIONAL SOBRE PREVENCIÓ I CONTROL DE LA FEBRE AFTOSA

La organització de la Conferència Internacional sobre Prevenció i Control de la Febre Aftosa, celebrada el passat mes de desembre a Charlemagne (Bèlgica), ofereix la possibilitat de consultar els diversos treballs presentats en l'adreça d'Internet <http://www.cmlag.fgov.be/eng/conference.html>. Els textos i presentacions, incloent-hi l'extens informe final de la Conferència, estan disponibles en anglès en format pdf i Power Point.

Aliments

- (2002/C43/05) Llista dels aliments o ingredients alimentaris que els Estats membres autoritzen a tractar amb radiació ionitzant (conforme a l'apartat 6 de l'article 4 de la Directiva 1999/2/CE del Parlament Europeu i del Consell relativa a l'aproximació de les legislacions dels Estats membres sobre aliments i ingredients alimentaris tractats amb radiacions ionitzants) (Aquest text anul·la i substitueix al publicat en el Diari Oficial C 38 de 12 de febrer de 2002, pàgina 16).
DOCE C043, 16/2/2002
- Reial Decret 142/2002, d'1 de febrer, pel qual s'aprova la llista positiva d'additius diferents de colorants i edulcorants per al seu ús en l'elaboració de productes alimentaris, així com llurs condicions d'utilització.
BOE n° 44, 20/2/2002
- (2002/113/EC) Decisió de la Comissió, de 23 de gener de 2002, per la qual es modifica la Decisió 1999/217/CE pel que respecta al repertori de substàncies aromatitzants utilitzades en o sobre els productes alimentaris.
DOCE L049, 20/2/2002
- (2002/C48/21) Dictamen del Comitè Econòmic i Social sobre la "Comunicació de la Comissió al Parlament Europeu i al Consell relativa a aliments i ingredients alimentaris autoritzats per al tractament amb radiació ionitzant a la Comunitat".
DOCE C48, 21/2/2002
- Directiva 2002/16/CE de la Comissió, de 20 de febrer de 2002, relativa a la utilització de determinats derivats epoxídics en materials i objectes destinats a entrar en contacte amb productes alimentaris.
DOCE L051, 22/2/2002
- Directiva 2002/17/CE de la Comissió, de 21 de febrer de 2002, per la qual es modifica la Directiva 90/128/CEE relativa als materials i objectes plàstics destinats a entrar en contacte amb productes alimentaris.
DOCE L058, 28/2/2002
- Reglament (CE) n° 472/2002 de la Comissió, de 12 de març de 2002, que modifica el Reglament (CE) n° 466/2001 pel qual es fixa el contingut màxim de determinats contaminants en els productes alimentaris.
- Directiva 2002/26/CE de la Comissió, de 13 de març de 2002, per la qual es fixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut d'ocratoxina A en els productes alimentaris.
DOCE L075, 16/3/2002
- (2002/225/CE) Decisió de la Comissió, de 15 de març de 2002, per la qual s'estableixen normes detallades per a l'aplicació de la Directiva 91/492/CEE del Consell en allò que es refereix als nivells màxims i els mètodes d'anàlisi de determinades biotoxines marines en mol·luscs bivalves, equinoderms, tunicats i gasteròpodes.
- (2002/226/CE) Decisió de la Comissió, de 15 de març de 2002, per la qual s'estableixen controls sanitaris especials per a la recol·lecció i transformació de determinats mol·luscs bivalves amb un nivell de toxina amnèsica de mol·lusc (ASP) superior al límit establert en la Directiva 91/492/CEE del Consell.
DOCE L075, 16/3/2002
- Correcció d'errades del Reglament (CE) n° 472/2002 de la Comissió, de 12 de març de 2002, que modifica el Reglament (CE) n° 466/2001 pel qual es fixa el contingut màxim de determinats contaminants en els productes alimentaris (DOCE L075 de 16/3/2002).
DOCE L080, 23/3/2002
- (2002/250/CE) Decisió de la Comissió, de 27 de març de 2002, relativa a l'ampliació de les mesures de protecció establertes en la Decisió 2001/699/CE, respecte als productes de la pesca i de la aquicultura importats del Vietnam.
- (2002/251/CE) Decisió de la Comissió, de 27 de març de 2002, relativa a determinades mesures de protecció respecte a la carn d'aus de corral i a determinats productes de la pesca i de la aquicultura destinats al consum humà i importats de Tailàndia.
DOCE L084, 28/3/2002

Alimentació Animal

- Correcció d'errades i errades del Reial Decret 56/2002, de 18 de gener, pel qual es regulen la circulació i utilització de matèries primeres per a l'alimentació animal i la circulació de pinsos compostos.
BOE n° 47, 23/2/2002
- Ordre APA/402/2002, de 20 de febrer, per la qual es modifica l'annexa I del Reial Decret 1999/1995, de 7 de desembre, relatiu als aliments per animals destinats a objectiu.
BOE n° 51, 28/2/2002

Animals de Companyia

- Reial Decret 287/2002, de 22 de març, pel qual es desenvolupa la Llei 501/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos.
BOE n° 74, 27/3/2002

Malalties

- (2002/153/CE) Decisió de la Comissió, de 20 de febrer de 2002, per la qual s'estableixen mesures de protecció contra la febre aftosa al Regne Unit, es deroga la Decisió 2001/740/CE i es modifica per vuitena vegada la Decisió 2001/327/CE.
DOCE L050, 21/2/2002
- (2002/160/CE) Decisió de la Comissió, de 21 de febrer de 2002, per la qual es modifica l'annexa D de la Directiva 90/426/CEE del Consell respecte a les proves de diagnòstic de la pesta equina.
DOCE L053, 23/2/2002
- Ordre ARP/43/2002, de 25 de febrer, per la qual es declara un nou focus de pesta porcina clàssica i s'estableixen les zones de protecció i vigilància.
DOG n° 3584, 27/2/2002
- Ordre ARP/77/2002, de 18 de març, per la qual es declara un nou focus de pesta porcina clàssica i s'estableixen les zones de protecció i de vigilància.
DOG n° 3600, 21/3/2002
- Ordre APA/621/2002, de 20 de març, per la qual es deroguen les Ordres de 2 març de 2001 i de 15 de maig de 2001, relatives a mesures de prevenció en relació amb la febre aftosa.
BOE n° 70, 22/3/2002
- (2002/242/CE) Decisió de la Comissió, de 25 de març de 2002, per la qual es modifica per novena vegada la Decisió 2001/327/CE relativa a les restriccions imposades al moviment d'animals de les espècies sensibles en allò que respecta a la febre aftosa.
- (2002/243/CE) Decisió de la Comissió, de 25 de març de 2002, que modifica les Decisions 2001/925/CE i 2002/33/CE amb la fi de prorrogar i adaptar determinades mesures de protecció i condicions particulars en relació amb la pesta porcina clàssica a Espanya.
DOCE L082, 26/3/2002
- (2002/248/CE) Decisió de la Comissió, de 27 de març de 2002, per la qual es modifica la Decisió 2000/766/CE del Consell i la Decisió 2001/9/CE de la Comissió respecte a les encefalopaties espongiformes transmissibles i la utilització de proteïnes animals en l'alimentació animal.
DOCE L084, 28/3/2002

Altres

- Edicte de 19 de març de 2002, pel qual se sotmet a informació pública el Projecte de decret de segona modificació de l'annexa del Decret 60/1999, de 9 de març, pel qual s'estableix el calendari de vacunacions sistemàtiques.
DOG n° 3603, 26/3/2002

AGENDA

Cursos, masters i postgraus

Raleigh, Carolina del Nord (EE.UU.)

Curs d'Oftalmologia per a Veterinaris

Hispanoparlants

Dates: 21 a 25 de juny de 2002

Organitza: College of Veterinary Medicine, NC State University

Informació:

www.cvm.ncsu.edu/info/ce/spanish.html

Teresa Peña, teresa.pena@uab.es, Marta Leiva,

martaleiva@yahoo.com

Palma del Río (Còrdova)

Curs de Plans Generals d'Higiene en Indústries Alimentàries

Dates: del 24 al 28 de juny

Informació: Centro de Investigación y Formación

Agraria de Palma del Río. Tel. 957 644 011. Fax

957 643 902. E-mail: cifapal@teleline.es

Maisons-Alfort, França

Curs Superior d'Epidemiologia Animal

Dates: del 30 de setembre de 2002 al 31 de gener de 2003

Informació: M. Jérôme Thonnat, CIRAD-EMVT,

Campus internacional de Baillarguet

F-34398 Montpellier Cedex 5, França. Tel (33-4)

67 59 37 27, Fax (33-4) 67 59 37 97, e-mail: jero-me.thonnat@cirad.fr

Fires, Jornades i Congressos

Banff (Alberta), Canadà

4ª Conferència Internacional sobre les Papparres i els Agents Patògens transmesos per Papparres (TTP 4)

Dates: del 20 al 27 de juliol de 2002

Informació: TTP 4 Conference Secretariat,

Department of Biological Sciences,

University of Alberta, Edmonton, Alberta T6G 2E9,

Canadà

Tel (1-780) 492 1279- Fax (1-780) 492 9234. E-

mail: TTP4@biology.ualberta.ca

Hannover, Alemanya

XXII World Buiatrics Congress

Dates: 18 al 23 d'agost

Informació: www.wbc2002.de

Bremen, Alemanya

11ª Conferència Europea d'Avicultura

Dates: del 6 al 10 de setembre de 2002

Organitza: Federació Europea de la Associació Científica Mundial d'Avicultura (WPSA)

Informació: www.epc2002.de

Ames (Iowa), Estats Units

Simposi Internacional sobre Vacunes per les Malalties de la Llista A de l'OIE i les Malalties Emergents dels Animals

Dates: del 16 al 18 de setembre de 2002

Informació: Institute for International Cooperation in Animal Biologics (IICAB)

2160 Vet Med, Iowa State University, Ames, Iowa

50011, Estats Units d'Amèrica

Tel (1-515) 294 7632, Fax (1-515) 294 8259, E-

mail: iicab@iastate.edu

València

XXVII Jornades Científiques de la Sociedad

Española de Ovinotecnia y Caprinotecnia (SEOC)

Dates: del 19 al 21 de setembre de 2002

Informació: Dra. Pilar Molina, Escola Superior

d'Enginyers Agrònoms, Universitat Politècnica de

València. Tel. 96 387 74 30

Tunis, Tunísia

27è. Congrés Veterinari Mundial

Taller internacional OIE/Banc

Mundial/FAO/OMS/OMC sobre Seguretat Sanitària

dels Aliments i els Serveis Veterinaris

Dates: del 25 al 29 de setembre de 2002

Informació: Comité d'organisation du Mondialvet

2002. BP 267, Tunis Mahrajene - 1082, Tunísia.

Tel (216-1) 566 881 ó 565 009 - Fax (216-1) 565

009. E-mail: conord.vet@planet.tn

Granada

8º Congrés Internacional ESVCE d'Etologia Clínica Veterinària

Data: 2 d'octubre de 2002

Organitza: Sociedad Europea Veterinaria de

Etología Clínica (ESVCE) i Asociación Madrileña de Etología Clínica Veterinaria (AMEVE)

Informació: Eva Biosca, Tel 93 322 35 27 / 93 425

14 39, Fax 93 325 96 97, E-mail: [press.org. Internet: \[www.esvce.org\]\(http://www.esvce.org\)](mailto:ebios@vet-</p>
</div>
<div data-bbox=)

Granada

27è. Congrés de l'Associació Mundial de

Veterinaris de petits Animals (WSAVA)

8è. Congrés de la Federació Europea

d'Associacions d'Animals de Companyia (FECAVA)

37è. Congrés Nacional de l'Associació de

Veterinaris Especialistes en Petits Animals

(AVEPA)

Dates: 3 al 6 d'octubre de 2002

Informació: Tel 93 253 15 22, Fax, 93 418 39 79,

E-mail: info@avepa.es, Internet:

www.avepa.org/granada2002/index.htm

Barcelona

EXPOAVIGA - Saló Internacional de la Tècnica Avícola i Ramadera

Dates: del 26 al 29 de novembre

Organitza: Fira de Barcelona

Informació: Tel. 93 233 23 58

Premis

IV Premi de Investigació en l'àmbit dels Petits Remugants

Organitza: Sociedad Española de Ovinotecnia y Caprinotecnia (SEOC)

Informació: Dra. Pilar Molina, Escola Superior

d'Enginyers Agrònoms, Universitat Politècnica de

València. Tel. 96 387 74 30

Premis d'Investigació Enrique Coris Gruart

Temes: a) Medicina. Cirurgia, Sanitat Animal i

Ciències Bàsiques relacionades; b) Zootècnica,

Producció Animal, Ciència i Tecnologia dels

Aliments i Ciències Bàsiques relacionades.

Data límit de presentació de treballs: 30 de

setembre de 2002

Informació: Patronat Enrique Coris Gruart,

Facultat de Veterinària de Saragossa. Tel. 976 761

617, fax 976 761 612, e-mail:

dirvetez@posta.unizar.es

TAULELL D'ANUNCIS

TAULELL D'ANUNCIS

SERVEIS DEL COL·LEGI

Servei

Horari

Telèfon

COL·LEGI DE TARRAGONA

Secretaria, Biblioteca i Internet | Dilluns a divendres de 8 a 15 h. | 977 211 189

COL·LEGI DE BARCELONA

Secretaria	Dilluns a divendres de 10 a 12 h. i de 16 a 20 h.	E-mail: depadm@covb.es 932 112 466 ext 20, 21
Apropem-Borsa de treball	Dilluns a divendres de 9 a 14.45 h.	E-mail: apropem@covb.es
Medicorasse	Dimarts de 16 a 18 h.	932 112 466 ext. 34
Assessoria Jurídica	Dilluns a divendres Dimarts de 17 a 20 h.	932 112 466 ext. 26 932 112 ext. 26 E-mail: dejuridic@covb.es

SERVEIS

CENTAURO

serveis veterinaris

- Per a veterinaris
- Tot tipus de material o medicament
- De forma urgent
- Amb transport especial

El Macià · 08510 Masies de Roda
Apartat num 14 · 08510 Roda de Ter (Barcelona)
Tel 938 540 000 · Fax 938 500 375
centauro@centauro.es / pedidos@centauro.es

A.M.A. ofrece un Seguro del Automóvil excepcional para los profesionales sanitarios y sus familiares

CALIDAD es nuestra norma de trabajo

Una gama de amplias coberturas le permitirá hacer el Seguro a su medida. Elija de entre las más de 20 opciones aquéllas que más se ajustan a sus necesidades combinándolas de acuerdo con sus prioridades, bien económicas o de coberturas.

- Seguro Obligatorio de Responsabilidad Civil
- Seguro Voluntario de Responsabilidad Civil
- Daños Propios/Incendio
 - para siniestros totales se indemnizará durante los **dos primeros años** por el **100% del valor de nuevo del vehículo**
- Robo
 - para siniestros por robo en vehículo se indemnizará durante los **dos primeros años** por el **100% del valor de nuevo del vehículo**
- Lunas 100%
- AMA Asistencia (Protección Jurídica y Asistencia Viaje)
- Ocupantes hasta 3.000.000 de ptas. por muerte e invalidez y 2.000.000 de ptas. por asistencia sanitaria

SERVICIO PROFESIONALIZADO

Una red de más de 70 Oficinas propias en todas las provincias de España y un importante grupo de profesionales le atenderán en cuantas necesidades se le presenten tanto a la hora de elegir este Seguro, como en el momento de atender un siniestro.

- Libre elección de taller
- Servicio de Asistencia en viaje 24 horas y desde el km. 0 (incluye reparaciones urgentes en carretera)
- Recursos por multa de tráfico
- Declaración de siniestros por teléfono o Internet (sin contrario)

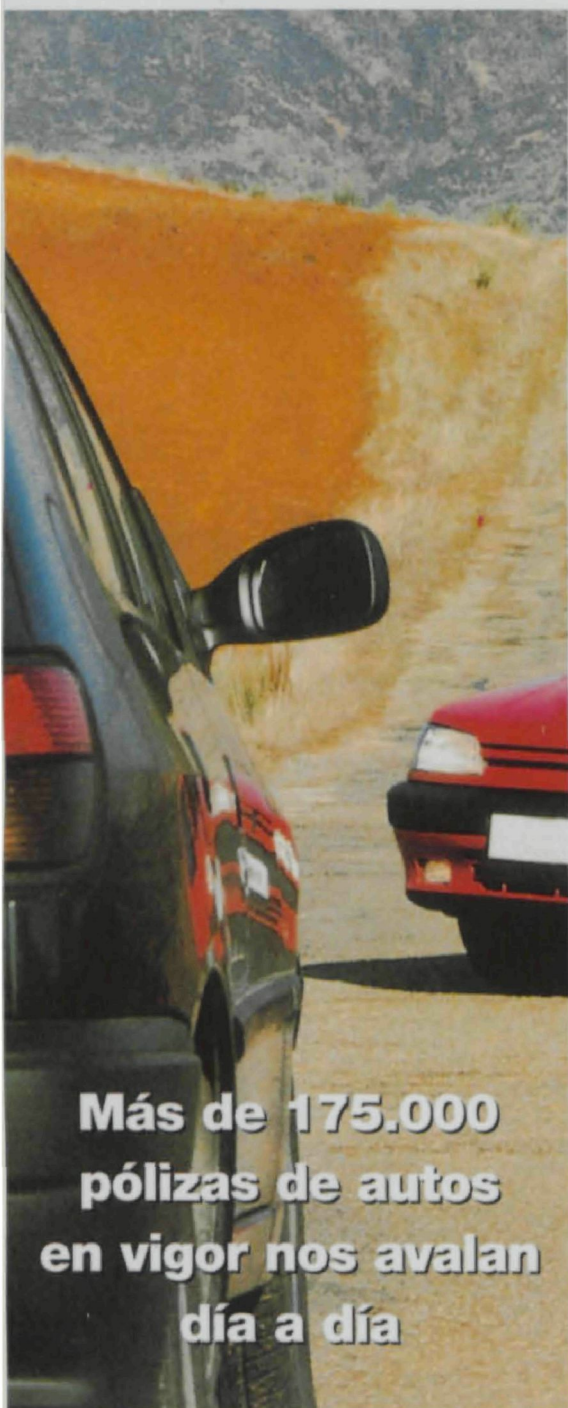
Mantenemos los PRECIOS ESTABLES DESDE 1997

AMA ofrece una de las mejores ofertas del mercado. Compruebe que nuestros precios, acorde con la calidad de nuestros Seguros y la eficacia del Servicio que le prestamos, están entre los más bajos del sector.

Beneficiense asimismo de amplias bonificaciones, tanto si viene de otra Compañía como por no siniestralidad.

¡Atención!

La totalidad de la bonificación no se pierde por un siniestro declarado

Más de 175.000 pólizas de autos en vigor nos avalan día a día

A.M.A.

la Mutua de los Profesionales Sanitarios

Infórmate sobre todos nuestros Seguros y Servicios

llamando, gratuitamente, al teléfono: **900 100 963** o envíanos un fax al número: **91 350 56 65**

Puedes llamar también a la centralita: **91 345 94 10** o a la Delegación de AMA en tu provincia

<http://www.amaseguros.com> • e-mail: ama@amaseguros.com

Pide información